Romana. Sunt tria dicta. Primum et tertiū inhibitorium. secūdū cōmissorium ibi: super benigna. Tertiū ibi: in cōcedēdis. do.
a Fabrice. qr ꝯferētib⁹ ad opus fabrice dari solent remissiones ideo de his q̄storib⁹ in hoc ti. posuit. Quis autē teneat ad op⁹ fabrice dic vt. s. de eccle. edi. c. ij. de his. sed cum quarta fabrice et clericoꝝ subsidia nō sufficiunt: fieri solet ad predicta sicut et alia pia loca elemosynarū collectio ad hoc. s. eo. li. de sta. regu. c. vno ad finem.
b Hoc. s. qd̄ resistunt vel parere nolunt.
c Potestatem. sicut nec possūt foraneos officiales statuere pp citationes faciendas vt. s. eo. li. de of. ordi. romana.
d Ipsoꝝ. questoꝝ.
e Prouincie. q̄si velit notare q indulgētia n̄ p fit his q subiecti nō sunt: qd̄ dic vt. s. eo. ti. qd̄ āt.
f Monere. et remissionū et indulgentiaꝝ lr̄as ꝯcedeꝝ: ut. s. e. nr̄a: et ē casus in quo archieps iurisdictionē hz in subditos suorum suffraganeorum: alij nō. s. de of. or. pastoralis. et. ix. q. iii. c. ij.
g Remensis. vel alius q̄libet: s. eo. li. de of. or. romana in fi. s. ti. proximo. c. i. in fi.
h Generalis. s. e. cum ex eo. et si excesserit nō valet. j. e. c. vlti. Jo. an.
Si episcopus. Duo facit primo ponit casum et deinde cuius rōnem subdit ibi cum in generali. Secūdo cōsuetudinē reprobat ibi nulla quoq. Do.
i Eps. subdito puta archidiacono: archipresbytero abbati priori vel sīlib⁹ psonis q̄ imediate subsunt epis. Quid dicemus de iferioribus: puta laicis parochianis certe parochie nūqd illis eps pōt licentiam dare: vt sibi ꝯfessorem eligāt: vr̄ q nō .s. e. oīs de pe. di. vi. placuit. de pe. nullus. Dic ꝯ q: q̄libet de dioce. pōt recurrere p penitētia et ad propriū sacerdotē et ad epm vel archipresbyterū cathedralis ecclesie q quo ad hoc ē vicari⁹ epi. vt. s. de of. archidia. officiū vn̄ credo q sufficiat alteri⁹ licētia. s. vel epi vel parochialis sacerdotis.
k Idoneū. q sciat circunstantias ꝯsiderare: et diuersis medicamētis vti ad sanadū egrotū. s. e. oīs de pe. di. vi. q vult. de homicidio sicut dignum
l Reseruāt. sed q sunt isti casus: dic q absoluere excōicatos maiori excōicatione nō ꝯpetit simplici sacerdoti: sed epo: vt. s. de sen. excō. nup impo nere penitētias blasphematorib⁹ dei et scōꝝ. s. de clericis male. c. ij. sortilegis. s. de sortilegis. c. ij. commutatio quorūlibet votoꝝ. vt. s. de voto et voti redemptiōe. c. i. dispositio male ablatoꝝ icertorū vel certorū qn̄ nō extant hi qbus facienda est restō. s. de iudeis: cū sit: penitētia matrimonioꝝ clādestinē ꝯtcoꝝ vel ꝯ iterdcm̄ ecclesie p epos solet imponi. s. de clandesti. desponsa. cum inhibitio et de matrimonio ꝯc. ꝯ interdictum ecclesie. c. i. et. vlti. Solēt epis reseruari penitentie olum publicoꝝ enormiū criminū oppressionis filiorum ex proposito vel ex casu cuiuscūq homicidij: falsi testimonij vel falsi instr̄i: piurij: icestus: corruptionis monialium. coeuntis cū brutis et his sīlia. ad hoc. l. di minor. et. c. in capite. xxxiij. q. ij. qcūq: cū sīlibus. vt notat hostiensis in suma huius tituli. §. cui cōfitendū.
m Concessurus. vt. j. de reg. iur. in generali: cū suis concor. ad idem. s. e. li. de offi. vica. c. vlti.
n Cōsuetudine. ē. n. onerosa eccl'ijs: iō nō valet. s. de cōsue. c. ij. et ex ea frangit ecclesiastice disciplīe neruus. s. de cōsue. cū venerabilis et cēt hoc ꝯ obedientiā p̄ncipis p̄scribere: qd̄ esse non pōt. s. de prescri. cum nō liceat
o Eligere. epi et archiepi et supiores et iferiores ab epis exēpti. hn̄t a iure licētiam q idoneū ꝯfessorē sibi eligūt: q pōt eos soluere et ligare. s. eo. ti. capitulo vlti.
p Ligare: ideo dixit: qr cuicūq volo possum confiteri peccata mea petendo ēt salubre aīe cōsiliū: sed ille non pōt ligare vl' soluere vt hic vides: sic dicimus de laico in necessitate q possumus ei ꝯfiteri: sed ipse non pōt soluere: qr nō hz claues: de pe. di. i. quē penitet et no. de of. or. pastoralis.

Questores non citant aliquos: sz eos monere possint vt in cōcedēdis idulgētijs nō excedāt archiepi statutū concilii generalis. h. d. ꝯen.

Romana ecclesia: et infra. Questoribus autem fabrice[a] remēsis ecclesie remēsis archieps seu ei⁹ officiales citandi suffraganeorum ipsius ecclesie subditos quos ijdem q̄stores sibi resistere aut nolle parere dixerint: vt sup hoc[b] cōpareāt coram ipsis nequaq tribuant potestatē[c]. Sup benigna vero ipsoꝝ[d] receptiōe ac subuētiōe ipsi fabrice faciēda: p̄nt eosdē suffragāeos et alios xp̄i fideles remēsis p̄uicie[e] charitatiue monere[f]. In concedēdis q̄ q indulgentijs non excedat remēsis[g] archiepiscopus statutum concilij generalis[h].

Bonifacius octauus

Cōcessio gnālis ꝯfessoꝝ nō tāgit epō spāli reseruata: nec obiecū consuetudinis pōt qs sibi eligere cōfessorem. h. d. ꝯen.

Si eps[i] suo subdito cōcesserit: vt sibi possit idoneum[k] eligere cōfessorē: ille quē is elegerit in casibus q eidem epō spāliter reseruantur[l]: nullam habet penitus potestatem: cū in generali concessione illa non veniant: que non esset quis verisimiliter cōcessurus[m]. Nulla quoq potest consuetudine[n] introduci: q aliquis p̄ter sui superioris licentiam confessorem sibi eligere[o] valeat qui eum possit soluere vel ligare[p].

Idem.

Decre. cū ex eo i plurib⁹ epis indulgentibus locum habet. h. d. ꝯen.

Indulgentie[q] que ab vno vel pluribus epis i eccl'iaꝝ dedicationibus vel alijs qbuscūq casib⁹[r] cōceduntur: vires nō obtinēt[s]: si statutū excesserint concilij generalis[t].

Rubrica De sentētia excōicatiōis suspensionis et interdicti.

Innocentius quartus in concilio lugdunensi.

Judex qui excommunicat suspendit vel iterdicit in scriptis hoc faciat: et causam conscribat: et requisitus exemplum sententie tradat infra mensem: qui contrafecerit per mensem ab ingressu ecclesie et diuinis est suspensus: et relaxabitur illa snīa per superiorem absq difficultate: et condēnabitur lator in expensis: et alias pēa cōdigna: si sic supē si celebrant vt prius: sunt irregulares: nec absoluūtur ab alio q̄ a papa. h. d. Jo. and.

Cum medicinalis sit excōicatio nō mortalis[u] disciplinās nō eradicans dū tn̄ is i quē lata fuerit nō cōtēnat[x]: puideat iudex eccl'iasticus vt i ea ferēda ondat se p̄se qui quod corrigentis[y] fuerit et medentis[z]. Quisquis igitur excōmunicat[r] excōicationē in scriptis[2] proferat: et causam[3] excōicationis expresse cōscribat: propter quā[a] excōicatio pferat: exemplū[b] vō huiusmōi scripture teneatur excommūicato[c] tradere infra mensem: si fuerit requisitus[d]: super qua re quisitione fieri volumus publicum instrumentum vel litteras testimoniales confici si-

q Indulgentie. Quia breue est non diuidit. Declarat opinionem no. s. e. ti. cum ex eo. q Indulgentie. et reprobat opi. Jo ber. ibi no. et approbatur opi. hostien.
r Casibus. ad pia opera: puta edificationē vel reparationem ecclesie refectionem vel edificationē pontiū vel viarum: sustentationē hospitaliorū vel similia.
s Non obtinent. quid dices: nunqd saltem in eo q poterant dare tenebit idulgētia: videt q sic: qr regulariter vtile p inutile nō vitiat. ff. d re. iu. vtile ibi vide ar. de hoc p et contra: preterea hec ē quedam liberalitas et in liberalitatibus vel donationibus dicim⁹ q tenent p pte vsq. s. ad legitimū modū: et i re si duo nō: vt. C. de dona. l. sancimus. xij. q. ij. si quos de suis p̄terea hic agim⁹ d re separabili. s. de numero dierum: vbi n̄ vitiat vtile p inutile. ff. d aq̄ quo. et esti. l. i. §. trebati⁹ et hoc verū puto. Alij ꝯ: dicentes idulgentias in nullo tenere: qr q priuilegio abutitur pdit illud. xi. q. iii. priuilegium: cum similibus licet non est verum q q abutit priuilegio perdat illud: sed mercatur pdere: sic dicit. c. vnde principis erit estimatio: quod dic vt no. Inno. s. de deci. suggestū.
t Generalis. s. eo. cum ex eo.
Cum medicinalis. Primo ponit proemium. Secūdo statutum circa excōicationem ferendam ibi: q̄sq̄s. Tertio penā n̄ seruāti ibi siquis: Quarto aggrauat vel penas addit ibi superior. Quinto statutum aggrauat ad suspensionis et interdicti penas ibi. Et hec eadē. Sexto cautos reddit illos q penā icurrunt ibi caueant. Jo. an. ied Jo. mo. et hosti. diuidit in. vij. de secunda faciens duas do.
u Mortalis vt. ij. q. i. multi: et. xxiiij. q. iij. notandum.
x Cōtēnat. et tūc ampli⁹ ex cōtēptu ligat. xxiiij. q. iij. notādū xi. q. iij. cū ergo et. s. e. ti. p tuas: crescit igit hō p meritū obedientie parendo iniq snīe. viij. q. i. sciendū. xi. q. iij. qd ergo.
y Corrigentis. siue plectēdo siue ignoscendo hoc solum bene agitur: vt vita bonum corrigat. vt. xxiiij. q. v. pdest.
z Medētis: sanabit et medebit quātū in se erit: alr̄ n̄ erit qd sibi iputet. xlij. di. c. ephesiis. xlvi. di. c. vlti. faciat igit q snīa sit iusta ex aīo: ex ordīe et ex cā: de qbus dicit. s. eo. sacro.
r Excōicat. suspendit et interdicit. j. eo. c. §. et h eadem.
2 Scriptis. no. cās i quib⁹ scriptura reqrit de his plene dixi. s. e. li. de cēsi. c. i.
3 Cām. vt qr pemptorie citat⁹ corā nobis renuit ꝯparere. et de iusticia rn̄surus vel qr iussus: vt. ifra talē diē cētū ticio solueret: ad q̄ sibi ex cā ꝯpositi tenebat: qd facere recusauit: iccirco. ꝛc. et ē h ordo retrograd⁹: qr p̄mo dz cām exprimere: postea excōicare. Sed nunqd hec ꝯstō locum hz cū excōicatio fertur ꝯ incertam psonam vt. v. q. vi. qdā et. s. de of. or. si sacerdos: dicūt qdā q nō: ad hoc. s. eo. li. de ele. q ꝯ certam: sz tutius ē tenere ꝯria: tū qr certā psonā sed nō expressam ligat snīa q̄ tn̄ postea exprimet: ad hoc. j. e. romana. §. caueāt. Et no. ex hac lr̄a duas diuersitates inter snīas excōicationū et alias diffinitiuas: qr vtraq dz ferri in scriptis: sed si diffinitiua non ferat in scriptis non tenet: de re iudi. c. vlti. snīa autem excōicationis sz non sit lata in scriptis tenet: sed locum hn̄t pene. q̄. j. sequunt. Itē i diffinitiuis nō est necesse exprimere cām. s. de re iu. sicut. sed in snīa excōicationis sec⁹: vt hic vides.
a Propter quā. sz falsa sit cā ligat tn̄ excōicatio. xi. q. iij. c. i. et. ij. s. eo. sacro. de absolutione dic vt. s. de of. or. ex parte.
b Exēplū totale. alr̄ non esset exēplū sed pars.
c Excōicato. per hoc vr̄ loq cum excōicat certa persona: fateor hoc quo ad traditionē exempli.
d Reqsit⁹. alr̄ ergo hēbit locū pena q̄ seqt: et ē si. s. e. li. d ap. vt sup. et. c. ab eo et intelligo q reqsitio fiat loco et tpe ꝯpetentibus ar. pre. c. ab. eo. et. s. de elec. cum in veteri: et intelligo mensem a die snīe: nō a die recusatiōis. sic. ij. q. vi. §. diffinitiua. vsi. iudicib⁹. et. C. de appel. l. iudicib⁹. si autē reqrat post mēsem: nō hz locū hec ꝯstōnis pena: sed nihilomin⁹ illā dare tenet: sicut et cetera acta cause: de pba.

quoniaz ꝛ: ad hoc de do. ⁊ cõtu. cum dilecti.

a ¶ Autẽtico. ista sũt paria. s̃. de fi. istru. c. ii. ad idẽ. s̃. eo. li. de. of. or. si canonici sed nunqd sufficierent testes: vt q̃ ꝓ sic. C. de fi. instru. l. i exercẽdis. s̃. de fi. instr. cum Joannes: dic illud regulare: sed hoc spãle sicut ⁊ alia q̃ dixi. s̃. de censi. c. i.

b ¶ Iudicũ. quorũcũqz: vt sacerdotes excõicãtes hoc seruare debeãt. s̃. de of. or. cum ab ecclesiarum: pena tñ sit spẽsiõis de qua. j. loquit i epis locũ nõ hz: vt. j. e. q: piculosiz

c ¶ Temerarius: nunqd requirit q̃ sit in dolo: qõ vt p hãc lẕam ad hoc. ff. vi bo. rap. l. ij. §. doli mali. dic ꝛ. q: sufficit q̃ in negligentia stulticia vel fatuitate hoc fecerit ad idẽ. ff. de iudi. cuz quem temere. ⁊ est si. s̃. e. li. nec le. vel mo. c. ij. ⁊ plẕam istam puto q̃ si excõicator nõ fuit i aliqua culpa. puta nõ erãt necessaria ad scribendum ⁊ periculum erat i mora: credo q̃ nõ hẽat locũ pena ad hoc. ff. de vsufru. eqũ simum. ⁊. s̃. de elec. indẽnitati hꝰ in fi.

d ¶ Mẽsez. quo lapso ipo iure restitutus ẽ. l. xxi. di. si qs amodo. ⁊. s̃. de spõ. nõ ẽ nobis.

e ¶ Ingressu ecclesie. de hac suspensione hẽs. j. eo. is cui. ⁊ ad de quod. dicã. j. eo. is cui.

f ¶ Superior. istud satis habebamus. s̃. eo. sacro.

g ¶ Difficultate. s. cautiõis exigende vel remissionis faciende

h ¶ Pena. sic. s̃. de vsupal. nisi spãli. xxviij. di. §. qui ea.

i ¶ Obseruari. ⁊ sic ista tria sũt paria: vt habes si. j. e. ti. is cui ad idẽ. s̃. de appel hec qñ. ⁊. c. dilectus: de consue. cũ dilectus de elec. cum inter. ℟. cũ si. ⁊ intelligas de interdicto vel suspẽsiõe ẽt a spiritualibꝰ. plata: secꝰ si iterdiceret ingressus ciuitatis vl pomerij. ff. de ser. expor. cui pacto. ff. ô iter. ⁊ rele. p totũ fm modernos qui de hoc plenono. in predicta decre. ad hec qñ Jo. an.

k ¶ Sicut prius. q̃ si in offô suo agens: vt dicit canon. xi. q. iij. si qs eps in concilio: qõ verũ est i quocũqz offô cantãdo: ⁊ in quibuscũqz horis officiet ecclesiam: vt in predctõ canone ⁊ cõcor. s̃. e. li. de re iudi. cum eterni.

l ¶ Irregularitatẽ. qõ ergo in antiquis canonibꝰ statutũ erat de excõicatis extendiur ad suspensos. xi. q. iij. c. si qs eps dãnatꝰ. ⁊. c. si qs eps in cõcilio. s̃. de re iudi. cum eterni. m ¶ Summuz. no. casuz spãliter reseruatuz ro. pon. alios hẽs de of. lega. qõ translationẽ ⁊ de excess. prela. sicut vnire.

Olet. Sunt due partes. In prima dupler qõ. Scõa ibi. Et an. in scõa ibi In pria: dat vtranqz rñsionez. Et primo soluit primã. Scõo excipit ibi nisi. Tertio exceptionẽ moderat ibi in quo casu scõa scõe distinguit iudicialia ⁊ extiudicialia. scõm ibi: ⁊ extra iudicium. ⁊ ptestat. Jo. an. n ¶ A nõ nullis scholasticis vel iure peritis ꝓfictũ rõnuz nõ hñtibꝰ: sic. s̃. de rest. spo. frequẽs

o ¶ Superiorez. excõicatoris: qõ dic vt. s̃. e. per tuas ⁊ plẕam: q̃ sic generaliter loqtur: vtrit ber. q̃ qlibet iudex ordinarius ⁊ delegatus hãc solutionẽ ipartiri pt inno. ⁊ alij ꝛ in delegato: dicentes q̃ delegatus ẽt pape nõ absoluit ad cautelã ex generali cause cõmissione: delegata. n. ptãs est stricti iuris: ⁊ id solum põt qõ ei spãliter est cõmissum: ⁊ sine quo cã expediri nõ põt. s̃. de offi. dele. c. i. ⁊. c. prudẽtiam: sed sine absolutione ad cautelam hñ põt cã expediri: qz cũ patebit illũ excõicatum: poterit per legatuz in veritate nõ ad cautelã absolui: vt in. c. prudentiam sed q̃ delegatꝰ pape absoluat ad cautelaz: vt expssiuz. s̃. de ap. ad. pñtiã: ſz q tenẽt ꝛrium dicũt q̃ illud fuit pp spãlez cõmissionem: vel illud in auditoribus: secus in delegatis: quasi auditores hẽant ordinariam: de hoc de rescrip. auditor i cle. in. i. glo. p ¶ Cõtradictionis. ipsius excõicatiõis vel aduersarij q illum fecit excõicari: vt. s̃. de appel. qua fronte. ⁊. j. sequtur.

q ¶ Et an ante. scõa questio. r ¶ Huiusmodi. s. ad cautelã: idẽ puto ẽt si non peteret absolui. qz nec cõpellit hoc casu: vt. s̃. e. per tuas.

s ¶ In iudicio. ibi ẽt iudici facienda ẽ. pbatio. ff. de pba. l. quinquaginta. s̃. e. li. ô rescrip. statutũ. §. cũ vero cuz sit libꝰ. t ¶ Errorẽ. pone exemplũ. j. eo. venerabilibus. §. põt. ⁊ in alijs duobꝰ casibꝰ est nulla excõicationis snia. ⁊ in alijs quos. j. dicam. j. e. presenti. u ¶ Ceteris. iudicialibus ꝛc.

x ¶ Illius. s. de pcedẽte legitima appellatiõe. y ¶ Petenti. humiliter. s̃. e. p tuas: de of. dele. cum contingat. põt ẽt nõ petens absolui. ij. q. v. quanto.

z ¶ Opponat. qz periculũ ẽ in mora: iaz. n. sic vere dere posset: cum ⁊ pp peccatuz ⁊ ppter excõicationẽ qs facilius morick. xi. q. iij. cpi. ad idẽ. s̃. ô ap. q̃ frõte. ff. de appel. reci. vel nõ. l. vlti. ⁊ ¶ Manifesta. i. notoria. qõ dic vt de ver. si. cũ olim. ⁊. c. ex parte. vbi de hoc idez in manifesta contumacia: vt. j. e. venerabilibus. §. secus. ⁊ idẽ putarẽ si peterit absolui ad cautelam a snia excõicatiõis canonis: ⁊ diceret casus talis eẽ quo absolutio fieri nõ deberet añ satisfactionez vt. s̃. de of. delega. c. vlti. §. pars. vero. ⁊. s̃. de cẽsi. quãquã in fi. ⁊ de immuni. eccle. qñ in fi. ⁊ de here. qcũqz. in prin. cum suis similibus.

tã excõicatiõis snia asserit esse nullã sine ꝓtradictiõis obstaculo munus ei debeat absolutiõis ipendi ⁊ anq̃ ante absolutionez huiusmõi is q̃ se offert in iudicio, pbaturum se post appellationem legitimã excõicatiõe inodatũ vel itollerabilem errorem i snia fuisse patenter expssuz sit in ceteris excepto pbatiõis illi articulo euitãdus. ¶ In pma igit dubitatiõe sic statuim obseruãdũ vt petenti absolutio nõ neget: quãuis i hoc excõicator vel aduersari se opponat nisi eũ excõicatũ p manifesta dicat offensa in quo casu terminus octo dierũ indulgebit: sic dicenti: vt si pbauerit qõ opponit nõ relaxet a snia nisi prius sufficiens pstetur emenda vel cõpetens cautio de parẽdo iuri si offensa dubia proponat. In scõa vero q̃stiõe statuimus: vt is q̃ ad pbandũ admittitur: pendente pbatiõis articulo: i ceteris q̃ vt actor i iudicijs attentauerit: interi euitet extra: iudicium vero in officijs postulationibus ⁊ electionib ac alijs legitimis actibus nihilominus admittatur.

¶ Item in eodem.

¶ Excõmunicatio lata in participantes excõicatis in locutiõe ⁊ simili canonica monitione non pmissa nõ tenet. Jo. an.

Statuimus vt nullus iudicuz pticipãtes cũ excõicatis ab eo i locutiõe ⁊ alijs qbꝰ ligatur parti-

manifesta cõtumacia vel offensa. Nõne. n. aliquẽ excõicatũ: qz nõ fecit se ordiari pmouebit ne añq̃ absoluet: absit: ⁊ ô hoc p ino. ⁊ modernos. s̃. ô pbẽ. p illoz. c ¶ Dubia. ⁊ sic nõ oñdit de nullitate put dicebat.

d ¶ Probãdũ. de nullitate. s. q̃ snia fuerit lata post legitimã appellationẽ: vel q̃ ꝓtineat itollerabilẽ errorẽ ꝛc. e ¶ Actor. secus si vt reꝰ. s̃. de iudi. itellerimꝰ. de excep. cũ iter. s̃. e. li. de rescrip. c. i. ⁊ repellit a iudice ẽt reo nõ opponente. s̃. de excep exceptionẽ. f ¶ Extra iudiciuz: q̃rit q̃re aliud in iudicio: ⁊ aliud ex iudicium reddebat ber. sup hoc tres rõnes. Prima qz in iudicijs nõ tollit actio: sed differt. s̃. e. li. de excep. pia. ⁊ sic nõ ẽ multũ preiudiciuz. C. de pci. ipera. offe. l. quotiẽs: qz qõ differt nõ auferr. xiij. q. vi. c. i. sed i extiudicialibus magnũ est piudicium: qz non sine magno dãno a rebꝰ nostris reuocamur. ff. quẽ admo. te. ape. l. sed si qs exsignatorib. Scõa qz facilius iterdicunt iudicialia q̃ extiudicialia: ⁊ ea que sunt iuris q̃ ea que sunt facti. ff. de penis. l. qdam seruꝰ. Tertia qz in iudicio vbi alium ipetimus leuꝰ ipediri debemus q̃ ex iudicium. vbi nullus ipetimus sed tñ iuri nostro initimur. g ¶ Officijs: publicis vel diuinis vnde ex quo de appellatione cõfidit secure celebrat. vt prius. s̃. ô appellationibus: ad pñtiam nostram. ⁊. c. dilectis.

b ¶ Admittat: nõ statiz ẽ efficax admissio sed postea i processu apparebit: qz si admissus fuerit ad electionẽ: postea discutiet de appellatiõe: ⁊ si apparebit pus per eũ legitime appellatũ: apparebit illũ bñ admissuz: si nañ apparebit tunc illum excõicatuz: ⁊ sic nõ valere vocem suã vel dic vt no. s̃. de appel. pastoralis. in glo. pe. ꝛ. j. e. li. vbi soluit. in vlt. glo

Statuimus. Primo ponit phibitionẽ de snia nõ ferenda cũ q̃dam phibitiõe. Scõo dat modũ quo fieri põt ibi qõ si. Tertio viriat snia aliter latã ⁊ cõminat ferenti ibi: aliter. do. i ¶ Statuimus. declarat hec decre. j. e. c. ꝓstõnem. ⁊ ad snias iterdicti ⁊ suspensionis extenditur. j. e. statutũ. k ¶ Excõicatis. maiori excõicatione.

l ¶ Alijs puta osculo salutatione mensa choro ⁊ similibus: sic enim stentes cõmunicantes excõicato sunt excõicati minori excõicatione ipso iure. xi. q. iij. cũ excõmunicato. ⁊. c. qui communicauerit. ⁊ a quibꝰ repellant hec excõmunicationes: habes. iij. q. iiij. engeltrudaz. ⁊ de excep. a nobis. de cleri.

erco.minis.si celebrat. Sunt aut qda psone excepte: q sine hac pena excoicato coicat: vt.xi.q.iij.qm multos: de sen.excom.cp i dubijs: r.c.iter alia.

a ¶ Monitione canonica. hoc e regulare in excoicatioe hois: vt sp pcedat monitio: vt.s.e.ti.de sen.exco.sacro.xxiiij.q.iij.de illicita. r vt quo ad h monitio canonica: vt moniti exprimat noiatim. r trib9 monitionibus moneant: vel vna p oib9 cu iteruallo dieru: nisi necessitas aliud suadeat. j. e.constitutionem.

b ¶ Costitutionib9.s.e. nup.r.c.concubine.r interdu: q coicat i diuis excoicato excoicat9 e excoicatioe maiori vt.s.e.significauit: qd verum est si gnq3 cocurrat q ibi ex textu notat.no.aut.h ber. cp si eps comunicat i crimine cu excoicato a se cp no incurrit maiore excoicatione q sic coicas peccat i eum q danauit: r ab eo e absoluendus.s.e.nuper sed iste sua se snia ligare n potuit.ff.de arb. l.penul.ff.de iudi.l.iulian9.tamen dixit cp r minori excoicatioe ligatus e q a iure 3bit: alij 3 dicentes cp r minor r maior excoicatio.s.p coione in crimine r in locutioe 3bit a iure n ab hoie: r hoc tu hosti.s.e.nup.pbat hoc p vbu quauis.n.r tic rc. qd bene facit p pma pte: q absoluit ab excoicatione comunicas i crie ergo no e snia canonis: quia tunc absolueret a pprio ordinario.

c ¶ Induresc at. q videt se here coione hoiu quasi n heret r inter hoies esse grauis est pena. C.de apostata.l.qui sancta.

d ¶ Participantes.scilicet in locutione r silibus.

e ¶ Consimili.s.maiori. Jo.an.

cipas excoicatione minori an monitione[a] canonicam excoicare maiori excoicatione psumat: saluis 3stitutionibus[b] 3 illos legitie pmulgatis q i crimie psumut pticipare damnato. ¶ Nos si ex locutioe r alijs qb9 participans labit i minore excoicatus forti9 induerescat[c]: poterit iudex p9 monitione3 canonica huiusmoi participates[d] 3simili[e] danare censura: aliter aut i pticipates excoicatio plata non teneat[f] r pferetes pena[g] legitimam poterunt formidare.

¶ Idem in eodem.

¶ Epi nulla iterdicti vel suspesionis incurrut snia3: nisi i snia sint expressi. h.d. Jo.an.

Quia[h] piculosu3 e epis r eoru supioribus[i] pp executione pontificalis officij[k]: qd frequeter incumbit: vt in aliquo casu interdicti vel suspesionis[l] icurrat snia3 ipso facto ¶ Nos deliberatione prouida duximus statuendu: vt epi r alij superiores plati nulli9 3stitutionis[m] occasione snie[n] siue madati[o] pdicta incurrant sniam vllatenus ipso iure. ¶ Nisi i ipsis[p] de epis[q] expssa mentio habeatur[r].

¶ Idem.

¶ Hui9 decre.gnq3 sut dca. Primu q archieps snias latas a subditis suor suffraganeor: nisi hoc habeat de 3suetudine non relaxet: secudu q generalis sentetia archiepi ligat tm subditos. Tertium q pteritis vel psentib9 culpis monitioe premissa ab eis lata snia est iniusta. Quartu q p futuris culpis: vel ia commissis nisi satisfaciant excommunicare no debent: nisi mora: culpa vel offensa: vel alia iusta ca subsit. Quintu3 q i vniuersitatem vel collegiu non feratur excommunicationis sententia: s3 i illos qui culpabiles extiterunt. h.d. Jo.and.

Romana ecclesia: r ifra. Ceterum interdicti suspensionis vel excomuicatiois snias latas ab officialib9 archidiaconor[s] seu qbuslib3 alijs iurisditione hntib9 suffraganeor remesis eccle subditis: reme.archieps r ei9 officiales omissis ipis excoicatoib9 no relaxet[t]: salua contraria sup hoc 3suetudie[u] si qua hnt. ¶ Porro excommunicationum snie[x] a remen.archiepo suisq3 officialib9 gnaliter pmulgate: subiectos[y] eiusde iurisditioni archiepi tm ligat. ¶ S3 nec in specie[z] nec in gne[&] p culpis r offensis pteritis vl psentib9 excomunicationum snias absq3 3peteti[9] monitione pmissa pmulget: r si cotra psumpserit: iniustas[?] nouerit ee illas. ¶ Caueat et ne tales snias excoicatiois: siue spaliter siue generaliter i aliquos p futuris[a] culpis: videlicet si tale qd fecerit: vl et p ia 3missis sub hac forma si de illis infra[b] tale tempus minime satisfecerit proferre psumat: nisi mora[c] in exhibenda satisfactione vel culpa[d] seu offensa[e] precesse-

f ¶ Teneat. no.casu3 i quo no t3 ipso iure excoicatiois snia: r fuit hoc statutu pp epos q stati excoicabat cu pticipib9: alios dica.j.e.pnti.

g ¶ Pena.s.e.sacro. vbi puniut q admoitioe n pmissa excoicat subditos

Quia. Tria facit. pmo pmittit 3stonis cam. Scdo 3stone ponit priuilegiante epos ibi nos. Tertio excipit ibi: nisi. r isto vbu qa est redditiuu ronis r cae. Do. b ¶ Quia piculosu3. r id vitadu.xli.di.gescam9.s.e.li.de elec. vbi piculum.ff.ad carbo.l.i.§.ij.q igit offm epor r supioru coi9 r generali9 e: r plures grauarent si illud ipediri cotigeret. id papa si ta epis cp subditis p hanc 3stone3 voluit puideri: 3sistit.n.istor officiu i chrismatis 3fectioe: i frontis chrismatioe: ordinu collatione eccliar r altarium 3secratione: r sic multu piculu3 i suspensione ipsor.

i ¶ Superiorib9. archiepis patriarchis r primatibus.

k ¶ Officij. p hac lra3 no credeba oli cp 3stitutio ista heret locu i penis suspesionu a bnficio: l3 host.3.s.de elec.cu i cuctis: r gar.e.ti.cupietes: tn hodie n dubito q et i suspensionib9 a bnficio: n solu ab officio igressu ecclesie vel silib9 locu h3 h 3stitutio: hoc pbat.s.e.li.de elec.si 3promissari9.§.huiusmodi: r q potuerit ee ro ibi dixi. l ¶ Suspesiois. sec9 in excoicatione: q i illa puilegiati n sunt: r noluit papa eos i tm puilegiare cp tolleret quo ad eos canone si qs suadete: r alios similes.

m ¶ Constitutionis.s.eo.sacro.eo.li.r.c.cum medicialis.de solu.c.ij.de elec.cu i cuctis.cu similibus. n ¶ Snie. aliud e 3sto: alio snia: vt.j.pri.c.§.caueat. si ergo papa vel legatus vel alius ferat aliqua snia3 suspedendo 3facientes hec no 3prehendet episcopos.

o ¶ Madati. vbi si madat papa cp oes plati r clerici soluat tata pecunia suspededo no soluetes ifra terminu assignatu p tales ergo 3stitutioes sentetias r mandata epi no 3prehendunt: neglecta.n.huiusmodi maiora videtur q spaliter n designant.ff.de iniu. Ite apud labeone.§.hoc edictu3.

p ¶ Ipsis costitutione snia vel madato.

q ¶ De epis.no.cp caute puto remota littera q oli3 h erat q sic dicebat de episcopis r eor superioribus expressa rc.per qua dicebat host.cp licet i sententia diceret de episcopis: cp non comprehendebant archiepiscopi: plus dicebat cp si dicebat de episcopis r superioribus: nomine superioru3 itelligebant archiepiscopi: sed non patriarche: ad hoc de rescrip.sedes: r omnia iura que inducunt ad penalia iura restringenda: sed dic contra: q non est superiorem ordinem episcopo reperire: r ob hac causa3 papa se vocat episcopum: vnde eo ipso cp de episcopis exprimatur veniunt superiores: quia non inspicimus dignitatem sed officium pontificale vt in prin.c.

r ¶ Habeat. hic erat oli3 plus de textu: r erat qdam declaratoria illius decre. solet: que no habebat rone: vn fuit sublata.

Romana. Partes patent per.§.secunda ibi porro. Tertia ibi: sed nec. Quarta ibi: caueant. Quita ibi: in vniuersitate. Do.

s ¶ Archidiaconoru. vel ipsis archidiaconis. r sic nota iferiores episcopo iurisditione habere: de hoc.xxv.di.plectis.s.de of.or.cum ab ecclesiarum.

t ¶ Relaxet. qd si fecerint no tenet relaxatio: cum nec excomunicantium nec excomunicator sint iudices: vt.j.e.ti.venerabilibus.i.rnso.

u ¶ Consuetudine. r sic 3suetudo in talibus iurisditione3 dat: ad ide.s.eo.li.de.offi.ordi.romana.r de fo.cope.romana.§.i.ide intelligas si haberet puilegiu3 sup hoc a papa ista.n.sunt ad hoc paria priuilegiu r consuetudo.ix.q.iij.conquestus.s.de offi.ordi.duo simul.cum similibus.

x ¶ Snie.canon que facit archieps in concilio puinciali: iste ligat subditos toti9 puicie.xviij.di.c.vlti.ad hoc de prebe.grauie.de accu.sicut olim. Sententia autem lata ab archiepiscopo puta quicuq3 furtum fecerit sit excomunicat9: ista no comprehendit subditos totius puincie sed solius dioc.sue: r de hac loqtur hic: nec et ipsi subditi pbabiliter ignorates ligatur. vt.s.eo.li.de consti.c.ij.intelligo tn delinquetes in dioc.ipsi9 archiepi.scienter illa snia ligari: qa ia per delictu3 sunt effecti subditi: de fo.3pe.c.vlt.de rap.c.i.ro at huius dicti e: q sicut in spe no pot ligare subditu suffraganei sui: sic nec in gne: immo multominus. ar.de rescri.pastoralis.

y ¶ Subiectos: r de hoc demu cu in sua dioc.delinquut: vt.s.de 3sti.c.ij.ij.rn.

z ¶ Specie: excomunico.p.q furtu fecit: vel sacrilegium comisit.

& ¶ Genere: excomunico omnes qui sacrilegium comiserunt.

9 ¶ Competenti.s.eo.sacro.r.c.statuimus.

? ¶ Iniustas: non dicit nullas: ligat ergo excommunicatio lata no pmissa monitione fallit in casu.s.e.statuimus: incurret ergo excomunicator pena3 costitutionis.s.eo sacro.saluo eo qd habuisti.s.e.pri. a ¶ Futuris: q tractus futuri tpis no spectat ad iudice.ff.de vsu.l.i.3.ff.si serui ve.l.egi cu si.ff.de lib. agno.l.siqs.§.alimeta. dic cp tractus futuri tpis no spectat ad iudice3: ita cp statis dex exactio: vel dic cp lex loqtur in vsuris que sunt odiose: scilicet qd non condemnabit ad futuras vsuras que committuntur ex mora: alias bene prouidet iudex in futuru3.ff.de iudi.l.i bone fidei. sicut in alimentis: vt in pdicto.§.alimeta vel loquitur lex cu non est obligatus: si vero est obligatus icotinenti: tunc iudex puidet in futuru: vnde r pp pnte cotumacia 3demnat ad futuras expesas vt.s.de procu.auditis: sed quantu ad casu3 nostru expresse 3dicit: de sen.ex.a nobis.i. vbi fertur sentetia excoicatiois pro futuro dlicto: r.s.e.li.de costi.ca.ii.so. dic cp aliud e statutu3 r aliud sentetia: statutu.n.bene potest fieri pro futuris dlictis hoc mo: statuimus vt nullus hoc faciat r qui fecerit sit excomunicat9 ipso facto: aliud e snia q sic profert. excomunico tan. si furtu fecerit: r hoc h phibet: aliud ergo est statutu3 r aliud snia: vt pbatur.s.c.pri. r dixi.s.e.c.§.porro.

b ¶ Infra.tale tps: e ergo ne correcta decre.s.de ap.pterea.ij.no.sed declaratu3 e quo casu possit hoc modo proferri snia.

c ¶ Mora codenat9 i actioe psonali: si no soluit.j.qttuor meses vt debuit postea poterit iudex pcipere: vt soluat ifra certum tps: als sit excoicat9 h.n.mora pcessit

d ¶ Culpa: q negligentes fuerut clerici i diuinis officijs dicendis: poterit iudex dicere.excoico oes q n interfuerut horis canonicis: h.n.culpa precessit casum.

e ¶ Offensa: vt i 3iugato q tenuit cocubina: separet ab ea r excoicet si vlteri redeat ad ipsa3.s.e.si 3cubine. Sed dices qn erit reperire casum in quo no intercedat mora culpa vel offensa. So. si stati post 3denatione ftam in psonali iudex pcipit cp soluat.j.ceru tps ferendo sniam excoicationis. h non precessit mora: vadit ad

ecclesia: iuenit clericos solicitos circa horas: ⊅ nõ intercessit culpa. vel iuenit clericos bene continẽtes: excõmunicat eos: quia nõ seruant continẽtiã hic nõ precessit offensa. a ¶ Causa. pone exemplũ. ⁊. de testa. cõstitutis: sed ibi precesserat offensa pro parte. sed potest poni i executoribus q excõmunicãt cõferẽtes bñficia: qz piudicari posset ei qui vz acceptare fm formã vecre. de concess. preben. qz cunctis.

b ¶ Collegiuz. an vniuersitas vel collegium possint accusari ⊅ crimie no. rii. q. ij. episcopus qui mancipium. ⁊ supra de simo. c. dilectus. ij.

c ¶ Penitus. per hanc litteraz vicunt quidaz q̃ non tenet sententia: ⁊ pōt cẽ ratio: qz vniuersitas vel collegium non est materia capax ad recipiendum talẽ sententiam. Ber. contra dicens q̃ si sentẽtia fuit lata bene tenet ⁊ hoc est tutius.

d ¶ Irretiri. intelligas quo ad ecclesiam: secus quo ad deuz cuius opinio nec fallit nec fallitur de sen. ex. a nobis. ij.

e ¶ Culpabiles. sicut prelatus vel consules ⁊ huiusmodi maiores: vt. ⁊. de simo. dilect⁹.

O Flecto ¶ Primo ponit allegationem ⁊ conclusionem generalem. ex qua secũdo infert specialem ibi: ⁊ quoniam quam in tertia fortificat p argumentum a minori ibi. Et quidem Do.

f ¶ Decano. decanus iste de cõsuetudine vel priuilegio habebat ordinariam vel saltem potestatẽ fulminandi censuram ⁊ concor. ⁊. de ap. dilectus. ⊅ ordi. irrefragabili. §. excessus. ⁊. de ver. sig. ex parte. i. alias sec⁹ de his que fi. a maiori par. ca. ⁊ statuit de hoc supra de offi. ordi cum ab ecclesiarum.

g ¶ Alim ni. ⁊. de homi. significasti. ij. vbi sunt hec verba. ⁊ ibi de hoc in. glo. magna q̃ posset hic repeti: ⁊ vniuersalis pro positio omnes leges restringit ad particulares: ac si diceret: q̃dam leges ⁊ quedam. iura. s. ⊅ hac materia loquentia. Ber.

h ¶ Predictus. in parte decisa sub illo infra.

i ¶ Bonis. ergo licet defendere non solum personã sed bona tamen pro defensione bonorum non licet sic seuire sicut pro defensione persone. ⁊. de homi. c. ij. ibi te tuaqz eo. ti. suscepim⁹ ⁊ dic vt eodẽ ti. significasti. ij. ⁊ tritij. q. i. §. i. ⁊. q. iij. in prin.

k ¶ Occupare. vt non sit geminatio verboz: spoliare referat ad mobilia: occupare ad immobilia.

l ¶ Supiusin parte decisa.

m ¶ Nimiã. respectu tẽporalis potẽtie ipsi⁹ decani: nam potentioribꝰ pares cẽ non possumus. ff. ⊅ alie. mu. iu. cã fac. l. iij.

n ¶ Ecclesiastico. dicit ambro. ⁊ ex nimia humilitate loquitur q̃ arma sua sunt lachryme. tritij. q. vlti. conuenior. gladius autem hic continet quod cẽsura. supra ⊅ verborum significatione querenti.

o ¶ Propter hoc. s. quia temporalis defensio sibi non aderat.

p ¶ Munimine. no. q̃ non loquitur hic de prelato qui vlciscitur: qõ vtruz facere possit no. ⁊. de maledi. c. i. ij. q. vij. si quis erga: sed solũ de eo q se defendit.

q ¶ Prouocatus. i. turbatus vel cõmotus: ad idẽ supra de offi. dele. suspitiõis. aliter sumitur supra de ap. cum sit romana.

r ¶ Eisdem. contra tales prodita est pena per constitutionem. ⁊. c. qcũqz. qa excõmunicati sunt ipso iure: nisi infra octo dies restituant: vt ibi.

s ¶ Vicino. ergo quilibet tenetur vicinum suum ⁊ amicum suum defendere: vt tritij. q. iij. non inferenda: ⁊. c. fortitudo. lxxxiij. dist. error. ⁊. ⁊. ⁊. co. quante. vbi de

rit: qbus merito ad iniũgendã satisfactionez huiusmodi: ⁊ taliter phibenda similia inducant: aut alia rõnabilis quã in ipis sententijs exprimãt causa[a] subsit. ¶ In vniuersitatez vel collegiuz[b] pferri excommũicationis sniaz penitus[c] phibemus volentes aiarũ piculũ vitare qõ ex inde sequi posset: cũ nõnunquã cõtingeret innocios huiusmodi snia irretiri[d]: sed in illos dũtaxat de collegio vel vniuersitate: quos culpabiles[e] esse cõstiterit pmulgetur.

I Dem in eodem.

¶ Prelatus ꝓtra potentiã tpalez ẽt spirituali gladio. s. ecclesiastica cẽsura se tueri potest. b. d. Jo. and.

O Flecto filio decano[f] aurelianẽsi ⁊ ifra. Preterea cũ oẽs leges oiaqz iura vim[g] vi repellere cũctisqz sese defensare pmittãt: licuit vtiqz ipsi decano si predictus[h] baliuus cũ bonis[i] suis mundanis iniuriose spoliare: vel ea violenter occupare[k] presumpserit: vt superius[l] est expressũ: ꝓtra illius violentã iniuriã se tueri. ¶ Et qm̃ aduersus ei⁹ nimiã[m] potẽtiaz sufficiens tpalis ⊅ fensio sibi forte nõ aderat: potuit se ẽt. spũaliter gladio videlz vtẽdo ecclesiastico[n] defensare: ac recurrẽ. p pter[o] hoc ad arma spiritualia: q̃ sũt ecclesie ppria: ⁊ p suo munimine[p] illis vti pſertim cũ dictus baliu⁹ p⁹latas in eũ ab eodẽ decano ex alijs causis excõicationis sentẽtias: sicut idẽ decanus asseruit ipz tãquaz ex inde prouocat[q]: sententijs ipis cõtẽptis bonis spoliasset eisdem[r]: ⁊ p pter hoc postmodũ ipse decan⁹ sententiaz tulerit iterdicti: tãquã spirituali se mucrõe defendens cõtra illius iniuriã ⁊ violentiam sibi ab eodem occasione ꝑdictaruz sniarũ ⁊ in ipsarũ contemptum illatã. ¶ Et quidem cum liceat cuilibet suo vicino[s] vel primo pro repellenda ipi⁹ iniuria suuz impartiri auxiliũ imo si potest ⁊ negligit: videat iniuriantez fauere: ac eẽ particeps ei⁹ culpe licuit profecto ipsi decano proprio sibimet[t] subuenire subsidio: ⁊ suaz met temporalem iniuriaz sua pro-

hoc multo ergo fortius seipsum: vt sequitur.

t ¶ Sibimet. quia ordinata charitas a se incipit. xxiij. q. v. si nõ licet: sed videtur q̃ hoc nõ licuerit isti decano: excessit enim moderamen inculpate tutele quod facere nõ debuit. ⁊. de resti. spolia. olim. i. ⁊. eo. si vero. ⁊ de homi. significasti. ij. ad fi. maior enim est pena spiritualis. que ligat aiam q̃ temporalis que ligat corpus sicut anima preciosior est corpore. xij. q. i. precipimus ad idẽ. xi. q. iij. nemo. xxiij. q. iij. corripiant: ⁊ hec forte fuit dubitatio decre. sed papa hic approbat hanc defensionem ⁊ ita quocunqz modo licitũ est se defendere dũmodo corporalis lesio non inferatur: maxime quia huiusmodi sententie sunt medicinales. ⁊ supra eo. c. i. ij. q. i. mlti. ⁊. xxiij. q. iij. notandũ in fine.

u ¶ Utrũqz. ergo vuplici defensione pōt qs vti. ⁊. de re. iu. nullus pluribus: cum suis concor.

x ¶ Suffragari. xxiij. q. v. pdest. supra de offi. or. c. i. tamen videtur q̃ temporali gladio vti nõ potuerit quia post aduentum christi fuerunt gladij. ⁊ potestates diuise. r. vi. quoniam. xcvi. dis. cũ ad verũ. dic illud verum de executione gladij temporalis in modum iusticie: sed hic loquitur de executione ipsius gladij non in modum iusticie sed defensionis: quo gladio cuilibet priuato licet vti primo non nisi iudici: ⁊ sic non ob.

y O Venerabilibus. rothomagẽsi: idem in alijs archiepiscopis supra eodem libro de penis romana. de offic. or. romana. in fi.

z ¶ Suditis. ergo inferiores epis bene possunt excõicare: qõ dic vt. ij. q. i. nemo. ⁊. de offi. ordi. cuz ab ecclesiarum.

a ¶ Impartiri: nisi hoc habeat de consuetudine supra eodem romana. i. responso. in fine.

? ¶ Prouocatuz. seruato tm̃ eo qõ hẽs. j. §. sz si ex cã. ⁊. § sequenti.

x ¶ De pte aduersa. nõ dicit de iudice: qz tũc sec⁹ vt patet per sequentia.

a ¶ Appellationis. si. n. appellasset. archiepiscopus tũc esset competens iuder: est enim vnus de casib⁹ in quo iurisdictionẽ habet ī subditos suffraganeoz. no. ⁊. de offi. ordi. pastoralis.

b ¶ Ipsis. archiepiscopo vel officiali eius.

c ¶ Pena. ⁊. eo. li. sacro. ⁊. c. cum medicinalis.

d ¶ Debent cũ. qz tũc archieps est ꝓpetẽs iuder. s. rei: ⁊ sic vna via pmittitur qõ alia prohibet: qõ dic vt. j. de re. iu. cũ quid.

e ¶ Pro alio. secus enim si ex officio: vt patet in pror. §.

f ¶ Defensione. vt. ⁊. c. pri. ⁊ est similis distin. ⁊. de apel. cũ speciali.

g ¶ Cãm suã. ⁊ aĩ ola ille absoluet. j. §. ij. nisi in casu ibi posito.

¶ Porro. Archieps ī casibus in qbus iurisdictionẽ hz aĩ cognitionem. cãe absoluit excõicati ad petitionẽ partis vel ex officio nisi vicat excõicat⁹ pro manifesta offensa ⁊ cõtumacia: ⁊ cõtumacie presumpte mãifeste ponit exempla. h. d. vsqz ad. §. sed si. Jo. an.

pria spirituali defensione tueri: sicqz vtrũqz quodãmodo gladiuz ⁊ tpalem ⁊ ecclesiasticũ alterũ videlz altero adiuuare: ⁊ maxime quia hi duo gladij cõsueuerũt exigente necessitate sibi adinuicez suffragari[x] ⁊ iuuamẽ alterius subuẽtione mutua frequentius exerceri. I Dem.

¶ Excõicatos a subditis suffraganeorum archiepi nõ possunt absoluere: sed excõicatos a suffraganeis vel officialibus bene: si ad eos appellatum fuerit. b. d. Jo. and.

O Venerabilib⁹[y] ⁊ infra. Ceterũ rothomagẽsi archiepo: vel ei⁹ officiali nõ lz excõicatis ab archidiaconis vel alijs subditis[z] suffraganeorũ ipsius archiepi: cuz nec excõicantiũ nec excõicatoruz sint ⁊ iudices absolutiõis bñficiũ iptiri[a] excõicatos ãt ab ipsis suffraganeis vt eorũ officialib⁹ pñt absoluere. si ab ipsis litigantib⁹ ad eos fuerit ꝓuocatũ[?]. Neutra vero ptiũ appellãte si qua ipsaz p archiepz vel eius officialẽ ab excommunicatione cõtra eã lata pro reliqua postulet se absolui: vel als coraz eis de pte[x] aduersa querimoniaz sine appellationis[a] iterpositione ⊅ponat nõ ẽ i ⊅ ab ipsis[b] cũ sui nõ sint iudices audienda. Sz si excommunicat⁹ ⊅ponat apõ eos ⊅ suffraganeo: vt īponat ei pena[c] pro suo ĩteresse super iniuria excommunicatione querelaz audire vtique debent[d] eum: secus autez si conqueratur de ipso vt relaxetur huiusmodi sententia contra se ab eo pro alio[e] promulgata: quoniam tueri hanc causam non ad ipsum suffraganeum sed ad eum pro quo est sententia lata spectat. Attamen si suffraganeus vel extra iudicium pro suorum defensione[f] iuriuz: vel etiam in iudicio ex suo procedens officio inquirendo videlicet vel simile quid agendo aliquem excommunicet: in hoc casu cõueniendus est ipse suffraganeus coram archiepiscopo vel eius officiali: quia ipsi us interest defendere causam suã[g].

¶ Porro archieps vel ei⁹ officiales excommũicatos a suffraganeis

a ¶ Formam. s. eo cum desideres.

b ¶ Appellatum. post diffinitiuam sententiaz ⁊ post excõmunicationem: ⁊ hic terminari puto dubitabilem qõnem: qua queritur ex decre. non solum an appellatio interposita post diffinitiuam ifra decem dies reuocet p modum attentati excõmunicationem medio tempore inter sniam ⁊ appellationem latam: sicut reuocat alia attentata: ⁊ per istam litteram est dicendum ꝙ non: immo est necessaria absolutio: de tali enim sententia loquitur iste. §. ⁊ ꝙ ita sit verum patet qꝛ excommunicatio aut statim valet aut statim non valet: sed pone ꝙ post latam diffinitiuã sententiam infra decem dies iudex excõmunicat partem non parentez: postea illa pars non appellat: non est dubium ꝙ bene ligat sententia: specialiter ergo sit in illa ꝙ p appellationem sequentem non annulletur licet male fecerit iudex exequendo ifra decem dies: ⁊ excõmunicãdũ: cum tolleret illi beneficiuz iuris. s. appellandi: quod esse non debet. j. de regu. iur. in dultum: alij dicunt hoc esse imutatũ p decre. nõ solum: que est posterior quod non credo ratione predicta.

c ¶ Casibus. quos vide. s. e. li. de appel. romana. §. si aũt.

d ¶ Innodauit. s. e. solet: ⁊ dabitur terminus octo dierum ad hoc probandum vt ibi.

e ¶ Idez ẽ. s. ꝙ primitus dz absolui: vt dꝯ in fi.

f ¶ Captus: sic. s. de pigno. c. significante: ⁊ ꝙ dicit captus ĩtelligere possumus etiam a priuato: qꝛ ex quo venire non potuit non fuit contumax ergo nec excõicãdus. xi. q. iij. nemo epoꝛ: sed quo ad restitutionem expensarum bene distinguitur an a iudice an a priuato captꝰ fuerit: vt in primo casu non cõdẽnetur ad expensas secundo sic: qꝛ hz regressum contra illum priuatũ capiẽtez. ff. si qs cau. l. ij. in fi. ⁊. l. iij. ⁊. intelligas captus non sui p curatione ⁊ dolo: vt in dicta. l. tj. ad fi.

g ¶ Impedimẽto. puta valitudiñe: tempestate: ui fluminum: multa ipedimenta videre potes. ff. si quis cau. l. tj. ⁊. iiij. ⁊ quod dicit de impedimẽto. idem dic si alia rõnabilis causa preter ipedimẽtum subesset: puta qꝛ pbabiliter credebat terminum prorogatum. s. de in inte. resti. ex lfis.

h ¶ In iudicio. quasi si extra iudicium hoc direꝛit secus: sicut nec nocet cõfessio extra iudicium facta: qõ dic vt. s. de cõfes. semp anteqz audire causaz incipiãt in casib⁹ in qbus eis iurisditio competit iurta ecclesie formam[a] oñt absoluere: vtpote si post diffinitiuam fuerit excõicationis snia, pmulgata ⁊ ad eos fuerit appellatuz[b] exceptis casib⁹[c] ĩ qbus iura, pbibẽt post sententiam appellare. Similiter si suffraganeus extra iudicium excõicet aliquẽ pro ei⁹ offensa: vel, p sui õfẽsiõe iuris: ⁊ sup hoc querimoniam ille, pponat: ⁊ ẽ ille pmit⁹ iurta formã ecclie absoluendus: nisi suffraganeus, pbaturum se offerat: q⁹, p manifesta offensa excõicatiõis cuz viculo innodauit[d] ¶ Idẽ est[e] ẽt si quẽqz, p psumpta ꝛtumacia vz qꝛ citatus prefixo sibi termino non cõparuit excõicatiõe ꝛstrigat: qꝛ si sic ligatus, pposita querimonia petit ab archiepo se absolui: siue quando suffraganeus ex suo, pcessit officio: siue qñ est ad ipm archiepz asi diffinitiuam sniaz appellatuz: ⁊ ab aduersario, pponat q⁹ absoluẽd⁹ ñ sit: nec pandi ei õbeat iudicij aditꝰ: nisi prius expensas restituat: ⁊ iudicio sisti exhibeat cautionẽ: ipseqz respondeat q⁹ recte ꝛtumax reputari nõ dz, p eo q⁹ in itinere captꝰ[f] vl ẽt alio impedimento[g] detentus in termino comparere nequiuit: tũc, pti nus sibi iurta formam ecclesie bñficiũ debet absolutiõis ipẽdi. ¶ Secus autem si se contumacẽ confitea tur: vel als de cõtumacia sua ꝛstet qꝛ forte predixerat in iudicio[h] q⁹ minime cõpareret: tunc enim cuz manifesta sit ꝛtumacia: ⁊ manifesta reputetur offensa[i] non ẽ ei nisi primo expensarum satisfactione: ac de stãdo iudicio cautiõe pstita absolutio ipendẽda. ¶ Et hoc ipsuz est in similib⁹ obseruãdũ: sicut si aliqs ad certũ locũ citetur. ⁊ ille, pponat ipz non esse sibi tutũ[k] ⁊ iudex postea in eũ qꝛ nõ, pbauit hoc: nec comparuit: sniaz excõicationis, pmulget: nã tũc si excõicatus ipse ad superiorez appellet ⁊ ãte oia se ab eo petat absolui: cũ, pbare coꝛã eo velit ipsum locum non existere sibi tutum[l] i hoc est proculdubio audiendus cũ presumpta solũmõ eiꝰ contumacia videat: sed si iudex, pnunciasset locũ illum esse idoneũ ⁊ securũ: ⁊ ille nõ cõpuisset: ac ideo excõicasset eũdez ipse postmodũ sup hoc nisi post latam interlocutoriam infra decendium prouocasset: nullatenus audiri debet. ¶ Sz si ex causa legitia seu probabili quis appellet: puta quia locus non est tutus: ⁊ post appellationem huiusmodi excommunicatione ligetur: ac deide constet superiori q⁹ ad ipsum ex tali causa extitit prouocatum nõ tamen illico[m] pronunciare debet excommunicatiõis sententiam fore nullam: sed potest eam ad cautelam iurta formam ecclesie relaxare. ¶ Sane si certũ est excommunicationis sententiam esse iustam: veluti cum, ppter manifestum excessum est in aliquem, pmulgata: superior iudex nisi periculuz sit in mora excõicatum ad excommunicatorem prorsus remittere õbet: nec[n] debet eum absoluere nisi excommunicator requisit⁹ malitiose illi absolutionis beneficiuz deneget exhibere[o] ¶ Si vero ꝛstet huiusmodi sententiam esse iniustam: nequaquam remittendus est ad suum excommunicatorez excommunicatus: sed debet sine difficultate aliqua mor absolui. ¶ Quod si dubitetur vtrum iusta sit vel iniusta: superior nisi excommunicatori deferat relaxare iurta formam ecclesie potest illam: quanquam honestius ⁊ conuenientius agat si ei õferat ĩ hoc casu. ¶ Tibi autem superiori competit[p] de excommũicatione. cognoscere: asolutio seu relaxatio quam ipse fecerit tenet: licet forsan sit iniusta: quoniam ⁊ si contra ius litigatoris: non tamen contra ius constitutionis[q] absoluit.

¶ Deniqz a subditis suffraganei emendas pecuniarias potest archiepiscopus fm consuetudinem regionis exigere in casib⁹ in quibus ei licet eos excommunicationis viculo innodare[r]. ¶ Potest quoqz archiepz beneficiũ absolutionis iurta formam ecclie nõnũquã impendere ad cautelam: vtpote si asserit in excõmunicationis snia intollerabilẽ[s] errorem fuisse patenter expressum: idest aliqd sub vi precepti vel mandati aperte ĩ ea cõtineri: qõ cõmuniter vel in suo gñe ẽ peccatum veluti si dicat forte aliqs se a suffraganeo excommunicatũ fuisse, p eo q⁹ elemosynaz pauperi tribuebat: vel quia faciebat aliqd aliõ qõ ĩ se bonũ est: aut quia non operabatur id quod suo actu illicitum est ⁊ prauum: ⁊ suffraganeus ipse asserat: q⁹ pro digna ⁊ rationabili cã: vel, p cõseruanda vel exequẽda iusticia[t] hoc illi prohibuisset: vel ẽt iniunxisset: nam tũc archiepiscopus ad cautelam absoluere[v] potest eum.

¶ Similiter[x] si aliquis, pponat se aĩ diffinitiuã sententiam ĩ iudicio: vel extra post appellationez ex causa legitima iterpositam vinculo excõmunicationis astrictũ: potest archiepz postquaz[y] sibi de hoc constiterit. c. vl. vnde p hoc videt ꝙ si nuncio citãti dixerit se nolle venire: ⁊ nũcius sic retulerit non propterea dicatur vera contumacia: ⁊ facit qõ dixi. s. de cõfes. c. ij.

i ¶ Offensa. s. de ver. sig. ex parte. ⁊. c. cum olim.

k ¶ Tutũ. iusta erat expectatio si vera fuisset. s. de appel. ex pte. s. e. lib. de priui. cum persone. cum si.

l ¶ Decendiuz. sic. s. de electi. cũ dilec. ad fi. trãsit igitur interlocutoria in rem iudicatam si ifra decem dies nõ fuerit appellatũ quo ad partem sz nõ quo ad iudicem qõ dic. vt. s. de appel. cũ cessante. Jo.

¶ Sed si. Iste. §. cum pe. ⁊ vltimo. b. d. excõicatõ lata post appellationẽ interpositaz ex cã pbabili nõ statim pronunciãt nulla sed fieri põt relaxatio ad cautelaz ẽt antequã incipiat de veritate cognoscere cause. Idez si dicãt lata p itollerabilẽ errorem ⁊ in Jrium error ille, pbabiliter defendatur. Jo. an.

m ¶ Illico. ante enim ꝙ de nullitate, pnũciet: oportet ꝙ doceatur de veritate cause appellationis: nec sufficit ad hoc, pnunciãdum ꝙ ostendat se ex causa legitima appellasse: ad idem. s. de appel. interposita in prin.

¶ Sane. Si certũ est excõicationem esse iustam fit remissio: si certum est eã iiustam remissio non fiet: si est dubiũ fieri põt relaxatio: sed honestius est remittere: tenet mã relaxatio vbi archiepz est iudex lz non fiat remissio. b. d. Jo. an.

n ¶ Nec dz. tñ si absoluerit tenet absolutio: vt. j. §. tibi aũt.

o ¶ Exhibere. s. e. p tuas. s. de of. dele. cum contingat. ⁊. c. prudentiam.

p ¶ Cõpetit. si igit ei nõ cõpeteret: nõ tenet absolutio pp defectuz iurisditiõis: vbi competit tenet: lz iniusta: sicut ⁊ iniusta excõicatio. xi. q. iij. c. i. par. n. ius vsis esse voluit lig.: adi ⁊ absoluendi: de pe. di. i. verbum.

q ¶ Constitutiõis. ad idem. ij. q. vj. §. diffinitiua. ⁊. s. ó re iudi. cum inter.

¶ Deniqz. Archiepz ĩ casibus in quibus excõicare potest si consuetudo hz emendas pecuniaz exigere põt. b. d.

r ¶ Innodare. excõicatio. n. nõ est pena sed medicina ꝯdaz. s. e. c. i. ãte ergo ꝙ excõicet p satisfactione delicti ⁊ in absolutione vel post: penã pecuniariã imponere poterit: ⁊ facit ad ea q̃ no. s. de penis. lz. Jo. an.

s ¶ Intollerabilẽ. xi. q. iij. si is qui preest: ⁊ quõ hoc intelligãt: vide. s. e. per tuas.

t ¶ Iusticia. sicut si precepisset vt holez peuteret: ⁊ dicit se hoc fecisse, p exequenda iusticia vel propter delictũ suũ, pbiuerat eum dare elemosynam: sicut ẽt iterdum ob hoc qs, pbibetur ab oblationibus. xvij. q. iiij. c. miror vl pp delictũ illius q elemosynam tribuere volebat: qꝛ vti illius panis esuriẽti tollit ꝙ ꝛc. v. q. v. non omnis.

u ¶ Absoluere. als vbi ita replicaret: denunciaret sniam illã nullã. s. eo. p tuas

x ¶ Similiter. qõ hic dicit vide rat. s. e. §. sed si ex causa.

y ¶ Postꝯ. de hoc no. ꝙ necesse est pꝰ cõstare appellatuz

quando fieret habet relaxatio ad cautelam de excommunicatione que dicitur lata post: et per hoc iam obtinui in causa qua petebatur absolutio ad cautelam excommunicationis, que dicebatur lata post appellationem legitimam: et eodem die lata fuerat excommunicatio et interposita appellatio: nec apparebat que primo: dicebant enim quod petens hoc necesse habebat probare, scilicet quod prius appellatum fuerat, licet non habebat necesse probare veritatem cause: quia illa probata non absolueretur ad cautelam: immo pronunciaretur nulla sententia. extra. eo. per tuas de of. dele. cum contingat: et ita est verum per hanc literam tunc ergo iudex appellationis absoluit ad cautelam: quando constat quod post appellationem lata est sententia excommunicationis nec ad huc constat de veritate cause.

a ¶ Priusquam incipiat: plus ergo partis habent in hac absolutione ad cautelam quam in inhibitione quam facere non possunt: nisi prius incipiant cognoscere de veritate cause ap. interposite ante diffinitiuam quod dic vt. extra. e. li. de ap. romana. §. quod si.

Decernimus Commode non diuiditur secundum Jo. an. Sed decernit qui sunt cogendi qua pena per quos qua forma et ad quid et hoc trimembre est.

b ¶ Decernimus. seculares: certum est quod potestas secularis minor est ecclesiastica. extra. de ma. et obe. solite: et ei subest: vt ibi: et. xcvi. di. duo sunt: et ideo censura ecclesiastica coerceri potest: vt sequitur. Et quid contineatur nomine censure: habetur. extra. de ver. sig. querenti. et concor. ad hanc decre. extra. e. li. de fo. compe. c. ii. et de inmu. licet. extra. de excep. c. ij.

c ¶ Canonicam. xxiiij. q. iij. de il licita. xij. q. ij. ca. indigne. extra. de sen. ex. sacro: et illa recte dicitur canonica: de qua cauetur infra c. prori. ij. respon.

d ¶ Agendo: et conueniendo: quia sicut nec agere: sic nec conuenire potest. extra. de excep. cum inter priorem: a defendendo non repellitur: vt. extra. de iudi. intelleximus: ratio ibi ponitur: et quid de impetrando: vidisti. extra. eo. lib. de rescriptis. c. primo.

e ¶ Patrocinando: ecclesia ergo priuat aliquem interdum perpetuo interdum ad tempus officio postulandi et concor. extra. de her. si aduersus. et. c. excommunicamus. §. credentes. extra. eo. lib. de penis fel. . §. quod si quis: ad finem. et procedit hoc etiam interdum ex alieno delicto vt ibi: et sunt isti partim de primo ordine non postulantium: quia etiam pro se postulare non possunt in agendo: de quo dic vt. iij. q. iij. §. tria. Est autem postulare desiderium suum vel amici sui in iure apud eum qui iurisditioni preest exponere: vel alterius desiderio contra dicere vt ibi. et. ff. de postu. l. i. et intellige hanc non solum in aduocato: sed etiam in procuratore. extra. de proba. post cessionem. si. n. non auditur pro se: multominus pro alio. iiij. q. vi. omnibus. ad hoc. extra. e. dilecto.

f ¶ Testificando: excommunicatus ergo maiori intelligas testificari non potest. extra. de testi. veniens. ii. in fi. vnde si dicatur excommunicationis sententia nulla: in defectum probationum consueuerunt absolui ad cautelam: vt ibi vides quod non potest testificari: sed nunquid excommunicatus poterit testari: de hoc per Inno. de do. et contu. veritatis: per hostiensem. de excep. pia. per gar. de vsur. quia quia. per guil. in spe. de instru. edi. §. compendiose. circa prin. et videtur quod licet ista iudicialia prohibeantur. extraiudicialia non: sicut. extra. e. solet. ad fi. secundum hostiensem. et gar. testari non potest: quia separatus est a communione ecclesie: et separato a communione ecclesie: omne beneficium ex legibus descendens interdicitur: et guil. sequens Inno. et pe. et samp. tenet. extra. de excep. pia. quod potest testari. et pe. de vndalla tenuit opi. hosti. et gar. et hoc propter periculum communionis cum excommunicato: cui communicandum non est: et denegatur: in auc. de priuile. do. her. mu. non prestan. §. antepe. et actus legitimi eis interdicuntur. vt hic et est similis secundum eos deportato: qui est intestabilis. ff. de testa. eius cui. §. i. ar. pro et contra. extra. de her. excommunicamus. §. credentes. Quid dices de tabellionatu: nunquid instrumentum confectum per excommunicatum valet. videtur valere: argu. predi. §. credentes vbi dicitur de excommunicato: quod si satisfacere contempserit infra annum: extunc instrumenta per ipsum confecta non valent: ergo a contrario: prius idest ante annum confecta valebant: licet esset excommunicatus. alij contra pro quibus optime. iij. q. iiij. nullus ibi nullus anathematizatorum suscipiatur: nec a quoquam credantur: que ab eis dicuntur vel conscribuntur. extra. eo. nouerit. alij vt hostien. et guil dicunt quod quandiu eius excommunicatio est occulta: valet instrumentum ab eo confectum: vel si sit manifesta: nec potest probari: arg. ff. de. offi. presi barbarius: iij. q. vij. §. tria. C. de testa. l. i. extra. de re iudi. ad probandum. de excep. pia. §. si vero. secus si sit notorie: de excep. exceptionem de choa. cle. et mu. vestra. sicut enim ibi notorius concubinarius suspensus est quo ad se: et quo ad alios. ita notorie excommunicatus tabellio. et pretor publice nunciatus repellitur etiam ab extraiudicialibus. infra. eo. licet Jo. an.

Constitutionem Sunt due partes. Prima declarat constitutionem Inno. Secunda ibi statuimus dat formam monitionum et vnum casum excepit ibi: nisi. Do.

g ¶ Innocentij. extra. e. statuimus. h ¶ Participatione. denotat quod est quedam participatio que inducit maiorem. scilicet que in crimine sit. extra. e. si concubine et. c. nuper est alia que inducit minorem: vt cum quis participat scienter excommunicato maiori in locutione: osculo: mensa et similibus et ab hac excipiuntur certe personae: vxor filius seruus et alij: de quibus. xi. q. iij. quoniam multos. extra. eodem quod in dubijs: et. c. seq. et secundum guil. et gar. incurrit quis minorem excommunicationem mittendo nuncium vel literas excommunicato. ac si ille personaliter loqueretur ad hoc. extra. e. li. de cle. vbi periculum. §. nulli. ipse. n. loqui videtur nuncium mittendo vel literas. ff. de consti. pecu. l. et licet.

teri: etiam priusquam[a] incipiat de veritate cause appellationis cognoscere: absolutionis illi beneficium ad cautelam iuxta formam ecclesie impertiri. Alexander quartus

¶ Iudex ecclesiasticus compellit laicum repellere excommunicatos ab actibus iudiciarijs ei prohibitis. h. dicit Jo. and.

Decernimus vt iudices seculares[b] per censuram ecclesiasticam ab ecclesiasticis iudicibus canonica[c] monitione premissa repellere excommunicatos ab agendo[d] patrocinando[e] et testificando[f] in suis curijs et iudicijs compellantur.

Gregorius. x. in concilio generali lugdunensi.

¶ Non valet excommunicatio lata in participantes: nisi fuerint moniti nominatim: et canonica monitio dicitur que habet dierum interualla nisi necessitas facti aliud suadeat: hoc dicit Jo. and.

Constitutionem felicis recordationis Innocentij[g] pape. iiij. predecessoris nostri: que prohibet participantes excommunicatis ea participatione[h]: que solam minorem[i] excommunicationem inducit monitione canonica non premissa maiori excommunicatione ligari: decernens promulgatam aliter excommunicationis sententiam non tenere[k]: ad tollendum omnem ambiguitatis scrupulum[l] declarantes decernimus: ita demum esse monitionem canonicam in hoc[m] casu: si alijs rite seruatis[n] eos qui monentur exprimat nominatim[o].

¶ Statuimus[p] quoque ut inter monitiones: quas ut canonice promulgetur excommunicationis sententia statuunt iura premitti iudices siue monitionibus tribus vtantur: siue vna[q] pro omnibus obseruent aliquorum dierum competentia[r] interualla. Nisi facti necessitas[s] aliter ea suaserit moderanda. Idem in eodem.

¶ Relaxatio ad cautelam in generali interdicto non habet locum. h. d. Do.

Presenti[t] generali declaramus edicto: beneficium relaxationis

i ¶ Minorem. de ipsius effectu. habetur. iij. q. iiij. engeltrudam. extra. de exceptio. a nobis. Jo. an.

k ¶ Non tenere. idem in suspensione et interdicto. infra. co. statutum.

l ¶ Scrupulum. h. d. quia ante istam constitutionem si iudex monebat in genere quod nullus communicaret: dicebant quidam talem monitionem canonicam: alij contra: quod dubium est constitutio declarat.

m ¶ In hoc casu. scilicet quando propter participationem vult participantes excommunicare maiori.

n ¶ Seruatis. scilicet quod inferatur causa super qua fit monitio: et quod sint presentes per quos possit probari: et quod sint ibi interualla. extra. co. sacro. et. infra. eo. c.

o ¶ Nominatim. scilicet proprijs nominibus expressis vel alijs indubitabilibus circunstantijs que habebant vicem proprij nominis. ff. si cer. pe. l. certum. extra. de testi. licet. ij. extra. eo. li. co. ti. c. ij. Idem si dicat moneo filium. p. cum ille vnicum filium habeat. ff. de lib. et posthu. l. ij. et in sti. de exher. liberorum. §. nominatum. secus si duos haberet: quia tunc neuter eorum monitus videtur: vt ibi. Dicunt tamen quidam quod hec decre. locum habet quando singulares et nominate persone excommunicantur: quia tunc requiritur monitio specialis: si autem generaliter ferretur sententia tunc dicunt sufficere generalem: et sic adhuc remaneant antiqua iura: sed tutius est dicere quod hodie in genere excommunicatio in participantes ferri non potest. et sic sit sublatum quod dicitur. extra. eo. quod in dubijs in fi. Sed valebit ne monitio: si iudex generaliter monet omnes de collegio vel vniuersitate: et videtur quod sic quia tamen valet generalis monitio quo ad omnia: quantum specialis quo ad quedam. ff. de admi. tuto. si duo in fi. et quia semper generalibus specialia insunt: vt. ff. de reg. iur. semper in generalibus. sed contrarium est verum secundum guil. hic per hanc constitutionem et secundum eum si ignorat nomina illorum de conuentu: cogat rectorem conuentus vel vniuersitatis ad indicandum sibi illa nomina. ff. de condi. ob turpem cau. l. iiij. §. fi.

p ¶ Statuimus. sic construe. statuimus quoque vt iudices siue monitionibus tribus vtantur: siue vna pro omnibus: obseruent aliquorum dierum competentia interualla inter monitiones quas iura premitti faciunt: vt sententia excommunicationis canonice promulgetur.

q ¶ Una pro omnibus. dixit ergo iudex interdum: monemus te pro prima: qua finita monet pro secunda: qua finita monet pro tertia et cetera. Interdum vna monitione facit tres sic monemus te quod vsque ad diem talem pro primo: talem pro secundo talem pro tertio et cetera. Interdum vnam tamen dat dilationem: vt monemus te quod vsque ad talem diem pro primo secundo et tertio peremptorio a communione talis et cetera. et hoc vltimo casu est interuallum inter monitionem et sententiam.

r ¶ Competentia. hoc iudex moderabitur pro personarum et negotij qualitate. extra. de ap. cum sit romana. de of. dele. de causis.

s ¶ Necessitas. vt quia partes sunt ad rixam vel arma parate: nec curant monitiones epi. ff. de vsufruc. l. equissimum. interdum. n. nec locus nec tempus patitur plenius deliberare consilium. ff. de exerci. l. i. respon.

Presenti Quia breue aliter non diuiditur.

t ¶ Presenti. declaramus: no. quod quidam olim contrarium dicebant, et per eis faciebat quia excommunicatio et interdictum paribus passibus ambulare videbantur: sed hoc. extra. de appel. ad hoc quoniam. extra. eo. cum medicinalis. extra. eo. romana. in prin. et. c. venerabilibus. in prin. infra. eo. statutum et. c. is cui cum si. vnde sicut excommunicatio potest tolli ad cautelam: vt. extra. eo. solet. et. ca. venerabilibus. §. sed si. et. §. penulti. et vlti. sic de interdicto videbatur: immo multo magis: quia per interdictum plurimum puniuntur non obnoxij: sed per excommunicationem non sic. extra. eodem romana in fi. vnde potius videbatur in eo quam in excommunicatione subueniendum quia etiam plures ligat: et plura bona tollit: et quia alias sunt paria. infra. eo. is cui. extra. e. c. i. Que ergo fuit huius iuris ratio: reprobatis aliorum solutionibus: quorum quidam dixerunt sic placuit grego. que reprobatur per

hoc verbũ declaramus: alij dicerunt hoc factum vt magis timeret censura ecclesiastica: tertij ne finis vnius negocij alterius sit exordiũ. C. de fru. ⁊ lit. expen. terminato. cum hec ratione non roborentur. dic q̃ hoc statutũ est propter communionis periculum in excommunicato: ergo ad aliorum cautelam fit hec absolutio: sed in participatione interdictorum non est tantum periculum: ⁊ ideo secus: vnde etiam interdicti tẽpore quedam sacramenta ministrantur ⁊ interdum celebrantur. supra de sponsa. nõ est nobis: de pe. ⁊ remi. q̃ in te. s. e. rñ. ⁊. c. pmittimus. j. e. qñ. ⁊. c. vlti. sed cõtra. s. de appel. ad presentiam: vbi ad cautelam excommunicanti datur absolutio: vnde dic q̃ ideo aliud in excommunicatione q̃ in interdicto: qꝛ excõmunicatio est mortis eterne dãnatio: ⁊ iõ festinare debemus: vt mortuus ⁊ a christo separatus per excommũnicationem: reintegrek christo p̃ absolutionem: maiorib⁹ etiam malis debet sincera charitas subuenire. l. vi. vt constitueretur. In interdicto aũt nõ traditur quis sathane nec ẽ ibi tñ periculuz. ⁊ ideo nec tantum festinandum: ea etiam ratione: qꝛ in interdicto volunt iura vnuz pati pro reliquo: in excommunicatione secus: vt supra dixi. Preterea excõmunicatio nõ põt suspendi: nisi in totuz relaxek: ⁊ iõ in ea locuz hẽt absolutio ad cautelam: interdictũ põt suspendi: ⁊ iõ non ẽ necessaria relaxatio ad cautelam. s. de appell. ad hoc quoniam.

ad cautelam[a] quo ad interdicti sententias ĩ ciuitates castra uel quelibꝛ alia loca siue terras aliquas generaliter[b] promulgatas locum aliquatenus non habere[c].

a Cautelam. quod fit in excõicationis snia: tũc qñ dicik nulla: vt si post appellationem legitimã. secũdo si continet intolerabilem errorem. vt supra eo. venerabilibus. cum si. tertio in casu. s. e. statuimus: quarto si dicatur q̃ iudex non erat is qui tulit snĩam. de consue. c. iiij. de priui. cum olim: quinto si a iudice suo lata est: sed excõicato. xiiij. q. i. audiuimus: ⁊ c. aperte. sexto cũ quis excommunicatur a delegato: contra delegantis intentionem. s. de preben. c. vlti. septimo si ab intruso: vel a iurisditione suspenso. xij. q. ij. c. alienationes: octauo si feratur a violãte interdcñ hominis. s. de excess. prela tanta: nono vbicunqꝫ prelatus subditum excõicat ꝗ priuilegij sui tenorem. s. de pui. cum capella. ⁊. c. quanto: decimo fm quosdam quos sequor in casu. s. de excess. prela. cum ad quorumdaz. Plures ex his casibus [illegible] sub quarto. vndecimo si feratur a delegato impetrato a b excõicato in casu non premisso. s. eo. li. de rescrip. ca. i. ⁊ adde casum nouum. s. de offi. or. qꝛ pleriqꝫ.

b Generaliter. quid sit generale hẽs. s. de ver. sig. cum in partibus. Quid si feratur non generaliter in loca. sed specialiter in psona. dic q̃ bene poterit fieri relaxatio ad cautelã: argu. a cõtrario istius littere: qꝛ specialiter interdicto omnia sacramenta negantur ante absolutionem. ⁊ sic idẽ quod in excõmunicato.

c Non habere. vnde si id fiat non valebit relaxatio per hãc litteram ⁊ est si. s. de his que vi metusue causa fi. c. vno. e. li.

Utcunqꝫ Ista decre. vt dicit Jo. an. habuit breuiloquum dictatorem ita q̃ multa ipsius mẽbra vix possũt breui⁹ sũmari iõ glo. nõ summauit: tamen ipsa diuidendo põt dici vt in rubro. do.

d Quicũqꝫ. oriri potuit ex facto ẽcre. s. e. dilecto. ⁊ dic qcũqꝫ ẽt epi: nec ob. s. e. qꝛ piculosuz: qꝛ ñ loquik in sententijs excõicationis.

e Reges. ẽ ãt ordinarius regis is eps ĩ cuius diocesi delinqt vel domicilium hz. xcvi. di. si imperator. ⁊. c. duo sunt. vbi de hoc.

f Ministros. ad clericos põt referri: ⁊ sic ꝓprie sequik vbuz suspensionis.

ea non possint nisi per se. apo. absolutionis beneficium obtinere[e].

Bonifacius. viij.

Si malefactor captus a iudice laico dicit se clericum: huius rei cognitio ad iudicem ecclesiasticuz spectat: ⁊ si notorie: vel publica fama: vel cõi estimatione hẽtur pro clerico statim fit remissio: idem si prius se gerebat p̃ clerico: ⁊ modo deprehensus fuit in habitu clericali: si aũt prius se gerebat pro laico: hz modo in clericali habitu deprehensus fuerit: non fiet remissio: donec fuerit de clericatu probatum: sed interim contra eum iudex in nullo procedet. hoc dicit.

Si iudex[f] laicus malefactorem captũ detineat: ⁊ is se clericuz dicens ad curiã ecclesiasticaz petat remitti: vel curia ipsa eũ tanquã suum clericuz repetat[g]: iudice[h] illũ inficiãte clericuz: ac ob hoc minime remittenduz: dubitationis huiusmodi: an scilicet sit qui repetitur clericꝰ ad iudicẽ ecclesiasticũ[i] qꝛ de re ecclesiastica ⁊ spũali[k]: vocato tñ iudice seculari vel alio cuius interest[l] cognitio perticibit. Et si notoriuz[m] fuerit q̃ idem malefactor sit clericus q̃ huiusmodi priuilegio gaudere debeat[n]: statim absqꝫ alia cognitione: vel[o] fama publica de hoc extiterit: aut[p] ipse p̃ clerico ꝓmuniter hẽbatur[q]: incõtinenti etiaz ante cognitionez[r] de clericatu ecclesiastice curie debet reddi. Idem esse cẽsemus si reus ipse ante deprehensionem pro laico publice se non gerens deprehensus fuit in habitu clericali: tonsuraz videlicet ⁊ vestes de

g Suoꝝ ꝓsanguineoꝝ vel familiariũ: ⁊ sic no. casum in quo petiẽs ⁊ mãdãs petit laicũ excõicatus ẽ: sed idẽ. s. e. li. de elec. sciãt cũcti. ⁊ de ĩmu. eccle. quoniã.

h Grauãdi puta ne quis emat ab eis vel eis vẽdat vel his similia cõcor. s. de priuil. quanto. de ĩmu. eccle. c. vlti. eo. li.

i Occasione. quoruz ĩterest p̃ncipaliter defendere snias ipsas in iudicijs. s. e. venerabilibus. §. ij. in fi.

k Re integra. lꝛa sequens cõtradicit isti: vbi dꝛ q̃ hz res non sit integra ĩfra octo dies põt fieri emendatio: põt dici q̃ hoc locum hz in iniuria psonali illud in reali: vt in prima statim sit excõicatus: in secunda tunc qñ infra octo dies non restituerit: vel dic id quod sequik respicit tempora istius ꝓstõnis vt ñ tpe istius ꝓstõnis ptertu illius licentie aliqua erant occupata: nisi ĩfra octo dies reddank hẽat locum pena. ⁊ est si. s. ẽ re. ec. nõ alie. hoc cõsultissimo. §. laici. vbi in compulsionibus iam factis datur tempus ad reuocandum: in faciendis ipso facto imponik pena. primum verius.

l Octo dieruz. similis dilatio temporis supra de excep. pia. ⁊ supra eodem solet.

m Impensa. s. cum res nõ extet vel placet leso. si. s. eodem li. ẽ vsu. q̃ q̃. ff. ꝓmo. l. iij. §. i.

n Incurrãt. ⁊ si põs excõicati erant: modo duplici funiculo sunt ligati: quod esse potest: vt no. iij. q. iiij. engeltrudã. s. de iude. ita quorũdam.

o Eadem. s. maioris excommunicationis.

p Vlti. ⁊ sic mandãs ⁊ mãdatarius eadem pena puniunk: sic. ff. de vi. ⁊ vi. ar. l. i. §. quotiẽs nec excusat hic iussus maioris: qõ dic vt dixi. j. de re. iu. q̃ qs. ff. ad. l. aquiliaz liber hõ. ti.

q Alias. i. pter aliquã lñiaz sed nũqd ille tũc ratũ hñs excõicat⁹ erit: distigue. vt. j. e. cũ qs.

r Obtinere. si. ĩ incẽdiarijs ecclesiaruz: q̃ ex quo denũciati fuerũt nõ pñt absolui ab alio q̃ a papa. s. e. tua: ⁊ si papa hoc ñ expressisset: ppetuo potuisset ordinari⁹ ipz absoluek: vt. s. e. nup

Si iudex. Hic incipiunt ꝓstões bonifacij. ⁊ ista prima est expediens ⁊ vtilis valde ⁊ sepissime praticaẽ fm io. an. ⁊ diuidik in duas ptes. pma dicit q̃ ad iudicẽ ecclie ptinet cognoscere tñ pte vocata de clericatu quẽ allegat capt⁹ p̃ iudicẽ laicũ ⁊ cãm reddit. scõa ps ibi. ⁊ si notoriũ subdiuidik ĩ tres: pmo ponit tres casus in qb⁹ añ cognitionẽ fit remissio. scõo ibi idẽ addit q̃rtũ quẽ pbat triplici argumẽto legali. Tertio ibi no. sic. põit quum quo non fit remissio añ cognitionẽ. iudex tñ laicus interim non procedit vo.

s Iudex. ⁊ declarat decre. ista ea que no. inno. ⁊ hostien. s. e. vt fame.

t Repetat. sic ⁊ ciuitas repellit suũ ciuẽ. ff. de reiv̄. l. i. §. i. ff. ad munici. l. de iure: sic ⁊ petit suo ciui iusticiã fieri ⁊ violenter ablata restitui. xiiij. q. ij. dñs. sic ⁊ pꝛ repetit filiũ qõ dic vt. s. ẽ conuer. ifi. c. vl. sic ⁊ miles armate militie p̃ magistruz militũ in ciuilib⁹ ⁊ criminalib⁹ iudicaẽ. C. de iurisdi. om. iu. l. magisterie. sic ⁊ clerici coram suo iudice. s. de iudi. at si clerici. Jo. an.

u Iudice seculari q̃ malefactorem detinet.

x Ecclesiasticũ. vide qõ est. j. cognitio ptinebit.

y Spũali ẽ q̃ nec p̃ncipaliter nec ĩcidẽter hz secularis iudex se ĩtromittere. s. de or. co. tuã. q̃ ñ. sint legi p̃ venerabilẽ. ⁊. c. lator cũ ñ.

z Interest. puta aduersario q̃ illũ fecit detineri: ⁊ p̃ maleficio fecit puniri: ⁊ sic hi sunt vocandi quoꝝ interest. sic. s. ẽ ma. ⁊ obe. iter q̃tuor. C. ẽ euic. ẽptor fũdi. Si aũt ñ ẽ aduersarius puta qꝛ iudex pcedit ex offõ citabik iudex. vt. s. dic ⁊ ꝓcor. s. e. venerabilib⁹. §. ij.

a Notoriũ. fci. s. qõ nulla posset tergiuersatiõe celari. s. de coha. cle. ⁊ mu. vꝛa qꝛ notorie cognoscik p̃ clerico: vt archidiacon⁹ vꝛ archipẽsbyter vel pẽsbyter boñ. vꝛ his simile: vel si ẽ notoriũ iuris: ad idẽ. s. de ẽ. sig. cum olim.

b Debeat hõ iõ dicit: qꝛ si eẽt clericꝰ bufo vꝛ goliardꝰ ⁊ gestatꝫ artẽ illã p̃ annũ vꝛ tertio monitꝰ ñ vestitiꝫ: vꝛ eẽt clericꝰ vxoratꝰ ñ ĩcedẽs ĩ hãtu vꝛ eẽt bigamꝰ vꝛ õgradatꝰ: talis ñ remitteretꝰ: qꝛ p̃uilegio ñ gaudet. vt. s. e. li. ẽ vi. ⁊ ho. cle. ca. vno de cle. ꝓiu. c. i. ẽ biga. c. vno de penis. c. ij. i fi.

c Vel. repete si.

a Aut repete. si.

b Nõbak. sic. ff. ad mace. l. iij. ff. ẽ offi. pto. barbarus. s. de iure patro. ꝓsultationib⁹

c Cognitionẽ. s. cũ est fama vel cõis

estimario: q; si est notorium ibi non est necessaria cognitio.

a ¶ Clericales. s. de vi. ⁊ ho cleri. vt clericorum. ⁊. c. clerici.

b ¶ Reputare. vt in quo statu reperit in eo iudicet ꝓ pñti licet posset ingri ꝰ alio statu. ff. de iniur. cum apud. §. si quis. ⁊. j. in fi. c.

c ¶ Legalis. C. de lib. cau. ea que. ff. de libe. cau. liberis. §. fi. ⁊. l. cum necessitas. ff. de proba. l. circa.

p ¶ Cõprobat. hoc vult dicere hi qui portant talem habitum solent clerici esse. vnde iste putetur clericus: sicut habitus demonstrat: vt qui similem cum alijs vitam suscipiunt ⁊c. s. de sta. mo. recolentes.

e ¶ Stigmate: idez verbum habes. xxxiij. q. ii. hoc ipsum.

f ¶ Agnoscitur. hoc habes. C. ꝰ fabricen. l. stigmata. li. vi. ⁊ dicitur frabricensis qui publica arma facit. ⁊ in publicis fabricis: ⁊ nõ alibi ⁊ dat primicerio q reponat in publicis armamentis. Et est stigma instrm quo corporibus figurabantur: cui erat ĩpressum nomẽ imperatoris: facies vero non figurabat. C. ꝰ penis si quis: ⁊ ẽ simi. huic. s. de cri. fal. ad audiendam.

g ¶ Signati. C. de aquedu. l. decernimus: ad fi. ⁊ ãnotatio ẽ: q; singulis manibus eorũ ĩprimitur nomẽ imperatoris. hydrophilan autez dicunt ab hydra: qꝰ est vas vbi aqua deferr: vel hydra aqua philare. i. custodire ĩde hydrophilati idest custodes aquarũ: ⁊ ẽ si. qꝰ de gazophilatio dr. s. de proba. c. i.

h ¶ Clericali. multo ergo fortiꝰ si ẽt deprehẽsus sit in habitu laicali: ⁊ hoc denotat q̃ dicit q̃nis ⁊c. ⁊ ꝛz dicamus q̃ vltima mora nocet. ff. de pe. ⁊ commo. rei uẽ. l. illud. hec vltima possessio si releuat ĩ hoc q̃ fiat remissio.

i ¶ Fecerit. coram iudice ecclesiastico. vt. s. i. rñ. ⁊ sic continentia cause diuiditur ꝛ id. s de sequestra. c. i. ⁊ est ꝰ qꝛ natura cause requirit aliuz iudicem: de ordi. cog. tuam. qui fi. sint legi. latoꝛ cum si. Sed detentus in seculari curia: quõ litigabit coꝛã eccle siastico. dic q̃ forte relaxabitur datis fideiussoribus: sed non pp hoc remittet. j. e. si clericos ĩ fi. vel litigabit p ꝓcuratoꝛez natura. n. facti hoc hz q̃ interdum p aliũ quis prosequatur cãm. s. ꝰ iudi. mlieres. ꝰ sta. reg. c. vno. ff. de custo. reo. l. diuus: hanc autem fidem facit per publicum instrumentum ordinationis sue. ij. q. i. leguz. p testes poterit etiam hoc probare. s. de cleri. peregi. tue.

k ¶ Presumptionez. no. quando presumptio est non sufficit possessio: nisi fiat fides de titulo: ⁊ concoꝛ. s. e. li. de prescrip. c. vno.

l ¶ Interim. i. pendẽte ꝓbatione de titulo clericali. est. n. hoc ꝑindiciale de quo ꝑmitus dz cognosci: vt sciat an vt clericus ab ecclesiastico: vel vt laicus a laico puniri debeat: ⁊ est si. C. de oꝛ. cog. l. vltꝛ. iii. q. ri. in fi.

m ¶ Processus. ergo non solum iudicare prohibetur: sed etiã procedere: ad idẽ supra eodem li. de here. c. vt inquisitionis. §. pe.

Statutum Duo facit: primo ponit constitutionez ꝓgãtem ibi cui. Scõo decretum adiicit ibi decernentes. vo.

n ¶ Greg. s. e. constitutionem.

o ¶ Innocentiane. s. eo. statuimus.

p ¶ Inducit. dic vt viri. s. eo. constitutionem.

q ¶ Canonica. quod dic vt. s. eo. constitutionem.

r ¶ Aliter. s. non ꝑmissa canonica mõitione ⁊ noĩatim: parificata igit sunt ĩ hoc excõicatio suspensio ⁊ interdictum: ad idẽ. j. eo. is cui in fi. ⁊ concoꝛ. s. e. ti. c. i.

Licet Primo obiectioni respondet. Scõo questionem soluit ibi excõmunicatus. vo. Emanauit ad declarationem eorum que no. Jo. tan. ber. ⁊ moderni. s. de appel. sepe.

s ¶ Excõicationis. hz de excõicatione exprimat: idem puto de sententia suspensionis ⁊ interdicti: cum eadem sit ratio: ad hoc. s. c. pri. ⁊. s. e. c. i. ⁊. j. e. is cui. in fi. ⁊. s. de appella. ad hoc quoniam. ⁊ idem in qualibet sententia: que nulla est ipso

ferẽs clericales[a]: nam talẽ debem⁹ clericũ donec constat de contrario reputare[b]: sicut de illo q ĩ possessione ĩgẽuitatis existit: si dicat ab alio libertinus: legalis[c] sanxit auctoꝛitas: vt probandi necessitate nõ ipse sed aduersarius astringat. Iustum est enim vt ipse talis quẽ gestat ex habitu: quousq; apeat aliud presumatur: qualis is esse cuius fert hitũ cõprobat[d]. Ex stigmate[e] nãq; ꝓsuetudo fabricẽsib⁹ iprimi latitans fabricensis agnoscitur[f]: ⁊ custodes aq̃rum: quos hydrophilatos nominant que eis ifigi solet annotatiõe signati[g]: manifesti sũt oib⁹: ⁊ angariarum noĩe nõ tenẽt. Isq; stat⁹ alicuius cẽ uidet in quo ipe deprehenditur donec contrarium doceatur.

¶ Nõ sic aũt uolumus obseruari si aũ deprehẽsionẽ ꝓ laico publice se gerebat: ac pro tali cõiter habebatur: quãuis deꝓhensionis tẽpore repertus fuerit in habitu clericali[h] tunc enim restituẽdus nõ est: quousq; fidem de titulo fecerit[i] clericali cuius eidem probationis onus incumbat propter presumptionem[k] que aduersus ipsum orta est ex delatiõe laicalis habitus precedenti: contra eum tamen interim[l] quinis processus[m] iudicis penitus conquiescat.

Item Dem.

¶ Non tenet suspensio uel interdictum lata in participantes: non premissa monitione canonica. hoc dicit Joannes and.

Statutum grego.[n] pape. x. factũ ad ꝰclaratiõez ꝓstitutionis innocẽtiane[o]: q̃ prohibet participãtes excõicatis ea participatiõe que solum minoꝛem inducit[p] maioꝛi excommunitatione ligari monitione canonica[q] non premissa: in suspensionis ⁊ interdicti sententijs que ꝓ huiusmodi participatione plerũq; ab ordinarijs vel delegatis iudicibus promulgantur: precipimus inuiolabiliter obseruari. ¶ Decernẽnentes easdem sententias non tenere aliter[r] promulgatas.

Item Dez.

¶ Per negligentiam non prosequens debito tpe appellationez: excõicatio post eã lata nõ conualescit sed poterit tũc denũciari: ⁊ debebit vitari donec de sententie nullitate docuerit. b. d. Jo. an.

Licet excõicationis[s] sententia post appellationez legitimã[t] promulgata per negligentiam appellantis appellationem suam minime prosequentis non ratificetur nec etiam conualescat[v]. ¶ Excõicatus tamẽ nominati vl' spãliter ⁊ expresse[x] qui post appellationẽ legitimam excõicationis sentẽtiam asserit in se latam: si appellationem eãdem infra tempus ad ipsam prosequendã ab homine[x] uel a iure statutum non fuerit: vt debuit prosecutus: lapso eodem tempore excommunicatus publice nunciari[y]: ⁊ nedum in iudicialibus sed etiam ĩ extraiudicialibus euitari: ac a legitimis actibus remoueri ꝰbebit: quousq; q̃ post appellationem legitimam[z] excommunicatus fuerit: vel alias[?] de ipsius sententie docuerit[x] nullitate.

Item Dem.

¶ Prelatus capi faciens ⁊ inducens etiam per laicos clericuz nondum incorrigibilez excommunicatus non est: nec etiaz ipsi capientes. Secũdo dicitur si talis dat fideiussoꝛes de parendo iuri detineri non debet: nisi iusta causa id suadeat. b. dicit Joãnes and.

Si clericos[a] tue iurisditiõi subiure: ita q̃ non esset necesse appellare. s. e. lib. de re iudi. c. vltꝛ. quia tunc si cõdẽnatus appellaret: ⁊ non prosequeretur non propter hoc cõualesceret sententia eadem ratione: quod dico verum nisi talis esset casus quo ratificaretur per appel. sententia nulla: vt lata cum falso procuratoꝛe. ff. rem rata haberi. l. iij. §. falsus. de quo vide. s. de re iudi. c. i.

t ¶ Legitimam. s. cã fuit vera et quo fuit legitima snia est nulla: supra eodem pcl tuas: sed nisi prius appareat de eꝰ veritate non poterit denũciari nulla: hz tũc posset fieri absolutio ad cautelaz. s. e. venerabilibus. §. sed si ex causa. ⁊. §. vltꝛ.. si ergo sit nulla: solo t actu tpis non potuit conualescere. s. e. li. de ꝰsponsi. ĩpu. c. vno. ⁊. j. de regulis iur. non firmatur. cũ finis concoꝛ.

u ¶ Cõualescat. s. ff. de bis qui no. infra. l. furti. ubi retro notat infamia cõdẽnatus de furto q appel. nõ prosequitur: sic videt retro debere cẽseri ex cõicatus ex quo appellationẽ nõ psequit: hz nõ obq̃ lex illa loquitur de appella. emissa post snĩam ab ipa snia: ꝰ de appel. emissa aũ snĩam: vñ ibi appellatio suspendit effectũ snie tã late. s. de iure iurã. venient. s: ꝰ ante snĩam iurisdictionẽ suspẽdit vnde snia postea lata non tenet propter iurisditionis defectum.

x ¶ Expresse. interdũ. n. fertur snia excõicationis ĩ psonã icertã. v. q. i. gdaz. s. de of. oꝛ. si sacerdos.

y ¶ Ab hoie. de quo dic vt no. s. de appella. cum sit romana. Jo. an.

z ¶ Nunciari. no. non sequit: iste denunciatus est excõicat⁹ ergo excõicat⁹ ẽ hic. n. denunciatur qui forte excõicatus non est: ⁊ facit ad qõnem de qua diri. s. e. li. ꝰ excep. pia: hz nunqd ad repellẽdũ actoꝛem sufficiat ꝓbari denũciationem excõicatõis videt. n. q̃ non per hunc tertũ: ⁊ per rõnez dictam superius: cum illa decre. pia. dicat id probari debere apertissimis documentis. hostien. tamen no. contrarium: vt ibi diri: ⁊ pro parte illa facit hec decre. nam hic per talem denunciationem vitatur a iudicialib⁹ ⁊ extraiudicialibus ⁊ legitimis actibus: vt sequitur: hz forte excõicatus non sit: vt predixi: sic dicam ex quo de denunciatione non dubitatur: vitatur ⁊ repellatur agendo: donec ostendat se absolutum vel sentẽtiam nullam: sed si volumus tenere primum: huic respondeatur q̃ hic non solum de denunciatione: sed etiam de sententia excõmunicationis constabat.

¶ Legitimã. i. ex legitia ⁊ ꝓa cã ĩterpositã: vt superi⁹ diri. Jo. an.

? ¶ Alias. tolle exempla que diri. s. eodem presenti.

x ¶ Docuerit. potest exp̃ꝰ idest docere expedit: qꝛ pendente ꝓbationis articulo ab extraiudicialibus ⁊ legitimis actibus non repellitur: ⁊ sic cessabit contrarium dicere. supra eodem solet in fi. vel dic illud habere locuz in eo q debito tempore appellationem prosequitur. istud in eo qui prosequi negligerit vnde in pena euitabitur ab extraiudicialibus donec docuerit ⁊c. ⁊ sic stabit proprie hoc verbum.

Si clericos. Sunt due partes. Secunda ibi eosdem. prima facit tria soluit dubium quod duplicitꝛ fortificat ibi: etiam per. ibidez licet causam reddit ibi cum in his. Secundo dat regulam a qua duos casus excipit ibi: nisi. vo.

a ¶ Clericos. ⁊ corrigitur prꝛia ps que no. ber. s. eo. vniuersitatis. ĩ vltꝛ. glo. ⁊. c. vt fame. ⁊ declarat quod ibi no. moderni.

a ¶ Sue iurisdi. subiectos: cui loquat nō apparet: ⁊ iō dico decreta. locum haberē i quolibet iurisditionē habēte: siue de cōi iure: siue priuilegio vl' consuetudi. ad idē. C. d sportulis. l. vlt. ⁊ facit qd̄ dixi. s. e. li. d penis quāuis.
b ¶ Pena. quia carcer non est pena: quod tamen dic vt. s. eo. li. de penis. quāuis.
c ¶ Postea. illos eē hui⁹ contrarium no. Ber. in predictis glo. dicens q si apparebat clericum incorrigibilem: capi poterat p laicos sine pena: alias nō ⁊ sic etiam soluebat contrarium de decreta. uniuersitatis. ad decreta. vt fame. s. e. tu dic vt in seq. glo.
d ¶ Nodari. concor. s. e. vt fame. s. s. e. vniuersitatis: vbi excōicationem incurrunt abbas: ⁊ laici q de ipsius mandato monachum verberāt. Ber. ⁊ Hosti. soluebāt vt dixi in glo. pri. qd̄ est falsuz vt hic vides: alij dicunt q decreta. vt fame. loquitur in epo. decreta. vniuersitatis. in abbate: sed hoc patet falsum per istaz decret. que loquit in quolibet iurisditionem habente: vt dixi. s. glo. ij. dic ergo q decr. vt fame. ⁊ ista loquuntur in captione ⁊ inclusione que de mandato prelati cuiuscunqz qui crimina punire possit: potest fieri etiam per laicos: lz ille nōdum incorrigibilis appareat: decret. vniuersitatis: de verberibus loquitur: que si prelatus clerico vel monacho per laicum inferri iubeat sed iniuriose non est dubium si in modum iusticie. hoc tn̄ p laicum facere non debuit sed per clericos vel p semetipsum: si erat minor episcopo: ⁊ ideo mandās ⁊ mandatarius excōicati sunt: vt ibi.
e ¶ Excedat. ad idem. s. de resti. spoli. olim. i. i fi. ⁊ hoc vult dicere si clericus captus quiete se duci ꝑmittit ⁊ ducentes eū nō resistētē calce pugno vel alio modo percutiunt vt iam vidi de facto: isti sunt bene excōicati: hoc sonat littera.
f ¶ Iniuria. xvij. q. iiij. si qs suadēte. ⁊. s. de sen. excō. contingit: ⁊ facit h littera ad questionez dominicalez de eo qui fugiēs inimicos obuiauit clerico equitanti a quo equum petijt vt fugere possit: quem cum ille negasset: sibi p vim abstulit: ⁊ postea remisit: an talis sit excōmunicatus. Bar. brix. i questione dominicali: quidam cum fugeret opiniones posuit: quaꝝ vna fuit talem excōicatum non esse: quia id nō fecerat diabolo suadente: ad cautelam tamen ab episcopo absolui poterat: alia fuit: talem excōicatum sed minus puniendu. l. vi. presbyteros. s. qd̄ metus cā. sacris: tertia fuit tā. quā ibi seqtur. Bar. talem excōicatum: sz ꝑpter id nulla pena puniēdum.
g ¶ Clericos. idem i laicis ⁊ bene: etiam eodem modo dixit lex. ff. de custo. reo. l. diuus.
h ¶ Fideiussoriā. ergo non nudā tm̄: idē ⁊ multo fortius si pignora darent cū sit meli⁹ pignori incumbere: q in personam agere: ⁊ qui se promisit satisdatuꝝ satisdat si pignora vel fideiussores det. ff. d costi. pe. l. promissor i fi.
i ¶ Causa rōnabilis: cum plures forte fuerit malefactores vult vnum retinere: vt per eum veritatem manifestantem alios capere possit.
SI sententia. Sunt tres partes que per se patēt. Et prima soluit dubiū ⁊ excipit ibi nisi. ⁊ solutionem declarat ibi vnde. Secunda ibi ceterum soluit duas limitationes interserens ibi: q culpabiles ⁊ ibi dūmodo. Tertia ibi cū vero soluit tertiā rōnē iterserens ibi: ne snia. Do. Et approbat primum dictum qd̄ no. Hostiē. s. de priuile. ex pte: sup verbo populum. secundum ⁊ tertium declarant no. per Ber. Inno. ⁊ Hosti. s. de priuile. q nō nullis. k ¶ In clerum. interdicto clero alicuius ecclesie non propter hoc intelligitur ecclesia interdicta: vnde alij clerici licite celebrarent in illa: ad hoc supra eodē li. de priuile. per exemptionem. in fi.
l ¶ Econuerso. hoc idem ꝓbabatur olim per decre. predictam ex parte: vbi lata fuit sententia interdicti in clerum ⁊ populum: sed ibi vnum esset supfluum: si interdicto vno intelligeretur alterum interdictum: ⁊ ad idē. s. de preben. c. j. lxxiij. dist. nosse cū si. videt. tamen. argu. contra. institu. de iure natura. §. plebiscitum: vbi appellatione populi vniuersi ciues intelliguntur: etiam connumeratis patricijs ⁊ senatoribus: sed illi eiusdem professionis sunt: isti vero alterius. ad idem. xij. q. j. duo sunt: sicut ⁊ expsso laico in rescripto p generalem clausulā non conueniuntur cleric⁹: vt. s. e. de rescrip. sedes.

iectos[a] propter cōmissos excessus. ¶ Etiam per laicos capi facias: et eos ne fugiant in carcere pena[b] debita postea[c] castigandos icludas: te vel capientes eosdem: lz nondum appareat incorrigibiles illos eē nullatenus credimus excommunicatiōe nodari[d]. ¶ Cum in his nisi al's ex proposito excedatur[e] in ipsis temeritas vel iniuria[f] nequeat deprehendi. ¶ Eosdem quoqz clericos[g] si de parēdo iuri tibi fideiussoriam[h] dederint cautionem detinere non debes. ¶ Nisi excessus enormitas vel alia causa rationabilis[i] eos suaserit detinendos. I Dem.

¶ Interdicto clero non est interdictus ppl's nec ecōuerso: iterdicta ciuitate ꝑpter delictum dn̄i: ciues nō interdicti extra ipsam audiunt diuina: interdicto populo singulares de populo intelliguntur interdicti. hoc dicit. Io. an.

SI sententia interdicti ꝓferatur in clerum[k]: non intelligitur: ¶ Nisi aliud sit expressum in ea: interdictus ppl's: nec etiam econuerso[l]. ¶ Unde vno interdicto ipsorū alius licite admittitur ad diuina. ¶ Ceterū cum propter dlictū dn̄i[m] vel rectoris est ciuitas interdicta: ciues eiusdem: ¶ Qui culpabiles nō existunt: ¶ Dummodo ⁊ ipsi propter dn̄m vel rectorem puniendus in eis non fuerint iterdicti[n] possunt extra[o] ipsam licite interesse diuinis. ¶ Cum vero alicuius terre populus interdicto nodatur: singulares ex eo psone quas iterdictas esse constat. ¶ Ne snia effectu careat[p]: cum diuinorū auditio ⁊ sacramentoruz perceptio populo vt vniuersis nō cōpetant[q]: non debent alicubi[r] casibus expressis[s] a iure dūtaxat exceptis audire diuina: vel ecclesiastica recipere sacramenta. I dem.

¶ Interdicta ciuitate suburbia et ꝯtinētia edificia dicuntur iterdicā: ⁊ iterdicta eccl'ia capella contigua ⁊ cimiterium contiguū dicit interdictum. h. d. Io. an.

SI ciuitas castrū aut villa subijciatur ecclesiastico iterdicto illoruz suburbia[t] ⁊ cōtinētia edificia eo ipso intelligi volum⁹ interdicta. ¶ Nā lz predicta[v] videantur alias murorū ambitu terminari: hoc tn̄ casu ne vilipendi[x] valeat snia interdicti: qd̄ fieret si posset in ipsorum suburbijs vel ꝯtinentib⁹[y] edificijs licite celebrari vt prius[z] expedit interpretationē fieri latiorez. ¶ Rōne quoqz simili si sit ecclesia interdicto supposita vel subiecta nec in capella ei⁹ celebrari: nec in cimiterio ipsius eidez ecclesie contiguis[⁊] poterit sepeliri[?]. ¶ Secus si ei contigua nō existāt[ꝫ]. I dem.

¶ Celebrās scienter in ecclesia polluta vel presente excōicato maiori irregularitatem nō cōtrahit: hoc pmo. Scienter celebrans in loco interdicto i casibus non pmissis irregularis ⁊ ieligibilis ē. hoc secundo secūda ibi: is vero. domi.

IS qui[a] in ecclesia sanguinis[b] aut seminis effusione polluta ¶ Uel qui presentibus maiori excōicatione nodatis[c] scienter celebrare psumit: lz i hoc temerarie agat: irregularitatis tn̄[d]: ¶ Cuz id nō sit expressum i iure[e] laqueū nō icurrit.

m ¶ Domini. no. q secus si pp delictū ciuiū: ⁊ hoc ēt pz. j. dum dicit q culpabiles nō existunt.
n ¶ Interdicti. aliud ergo ē iterdicere solū ciuitatē aliud ciuitatē ⁊ ciues. ⁊ no. q pena spirituali .s. interdicti bene punit vnus p delicto alterius. d hoc. i. q. iiij. i sūma. xxiiij. q. iij. i summa: si igitur sunt interdicti audiāt non psīt diuina. j. §. pri.
o ¶ Extra. ipsam ciuitatez: intelligas ⁊ extra cōunctia. j. c. pri.
p ¶ Careat. ⁊ sic violaret neru⁹ ecclesiastice discipline: quod esse nō dz. s. de cōsue. cum iter vos ⁊ sic no. intelligendū vt res potius valeat q pereat. s. de ver. sig. abbate. ff. de rebus dubijs. l. quotiens.
q ¶ Nō competant. q vniuersitas res ē inanimata in quaz non cadunt talia. s. e. romana. in fi. vbi autē tractamus de his que vniuersitati cōpetūt: ita dr illō esse penes vniuersitatem: q nō penes singulos. ff. de i ius vo. l. si hac. §. q manumittit canonizata. xij. q. ij. qui manumittit populus autē est idez hodie qui fuit ante. c. annos: vnde tunc interdicto populo ⁊ nondum relaxato: qui nūc est dicit interdict⁹ vij. q. j. deniqz. xvj. dis. habeo. ff. de iudi. proponebatur.
r ¶ Alicubi. etiam in loco non interdicto.
s ¶ Expressis. a iure. j. e. c. vlt. quo ad diuina: quo ad sacramēta. hēs. s. de peniten. ⁊ re. q in te. ⁊. j. e. quoniam.
SI ciuitas. Sunt due ptes. Prima soluit dubium ⁊ obiectiōi rn̄det ibi: nā lz. Secūda ps distinguit sm mēbrum ibi secus. Do. t ¶ Suburbia. ad idē. ff. de ver. sig. l. ij. ⁊. l. edificia ⁊. l. alphenus: ⁊. l. in continentibus. v ¶ Predicta. s. ciuitas castruz vel villa.
x ¶ Vilipendi. ad idē. s. ca. pr. in fi. ⁊. s. de cōsue. cū inter vos.
y ¶ Cōtinentib⁹. satis vr iudicis arbitrio relinquēdum: que dicantur cōtinentia edificia: ⁊ non dicit cōtiguis. vt. j. proxi. rn̄so.
z ¶ Vt prius. hoc dicit q celebrari pōt: licite vt prius. j. c. vlt.
⁊ ¶ Cōtiguis. cōtigua sunt quorū extrema se inuicem contigunt.
? ¶ Sepeliri. ē si. j. e. is cui. ij. rn̄. si. n. alicui iterdicitur igressus eccl'e ⁊ sepultura cimiterij: vt ibi: sed pone tūc tpis aliquē ibi sepultuz: ⁊ postea relaxatū est interdictū nūqd talis exhumabitur: rn̄ si penitens decesserit sm Inn. q hoc no. s. de exces. pla. c. vlt. q res deuenit ad eū casuz ⁊c. Hosti. no. s. de cōse. ec. vl' alta. cōsuluisti.
ꝫ ¶ Existāt. idē habuim⁹ ipollutō c. s. e. li. de ꝯse. ec. vl' alta. c. vno. ē āt sec⁹ ecōtrario vt ibi. s. q cimiterio iterdicto n̄ dr iterdicta eccl'ia et ꝯtigua: vt ibi pz rō.
IS qui. Prima ps soluit duo dubia. scdm ibi: vl' qui. Et rōnē iterserit ibi cū id. Scdo ponit penā violantis interdictum declarādo qs violet ⁊ qd̄ iportet pena. Do. a ¶ Qui. declarat ⁊ approbat que no. Ber. s. d priui. tuarū. in ij. gl. Inno. ⁊ Hosti. de exces. prela. tanta.
b ¶ Sanguinis. intelligas humani ⁊ iniuriosi: de semine etiam intelligas humāo et vxorio. ⁊ de hoc vide plenius. s. e. li. de cōse. eccle. vel alta. c. vno.
c ¶ Nodatis. isti interdicit⁹ est ingressus ecclesie: supra eodem li. de priuile. episcoporum: vnde caueat: q proxim⁹ est irregularitati: infra eodem titulo. is cui. l. respō. Io. an.
d ¶ Tamen. alias inde: alias tamen.
e ¶ Iure. suspensi ergo a confessoribus suis ab officio ad certum tempus eadē rōe si celebrant nō icurrunt irregularitatem.

¶ Is vero qui scienter[a] in loco celebrat supposito iterdicto: nisi sup hoc puilegiatus existat: aut a iure[b] sit concessum eidem: irregularitatez incurrit a qua nequit p aliuz q̄z per romanū pontificem liberari[c] & adeo efficitur ieligibilis[d]: q nec ad eligēduz cuz aliis[e] ōbebit admitti.

I Dem.

¶ Tempore iterdicti chrisma die cene domini confici potest.

QUoniaz in baptismo[f] & confirmatione que[g] nedū pueris sed ēt adultis[h] propter more periculuz exhiberi possunt licite tempore iterdicti[i]: chrismatis vtimur vnctione: posse. licz terra iterdicta existat: chrisma die cene domini confici dubium[k] non existit.

I Dem.

¶ Suspensus ab ingressu ecclesie i ea diuina celebrans ē irregularis: & moriens ipenitens suspensione illa durāte caret ecclesiastica sepultura & suspensio ab igressu ecclesie vel officio per appellationez sequentē nō suspenditur. h. d. Do.

SI cui est ecclesie interdictus[l] ingressus: cum sibi per ɔsequēs censeaẗ ipsa diuinoruz celebratio iterdicta irregularis efficitur: si contra iterdictum huiusmodi diuinis i ea[m] se igerat: in suo agens officio sicut prius. ¶ Talis quoqz si hoc iterdicto durante decedat: nō dz in ecclesia vl in cimiterio[n] ecclesiastico nisi penituerit sepeliri. ¶ Sane sicut excōicatio sic ab officio vel ab ingressu ecclesie lata suspensio aut ipius effectus p appellatiōē sequentē[o] minime suspenduntẗ. I dez.

¶ Religiosuz clericū verberātem absoluit eps eo casu quo absolueret clericū. hoc pmo. Uerberās nouitiū religiōis excōicationē icurrit hoc dicit secundo. Do.

REligioso q man⁹ violētas in clericū secularē iniecit: ne hoc pretextu habeat materiā euagandi poterit ab episcopo eo[p] casu absolutionis beneficiuz exhiberi[q]: quo seculari clerico[r] possz si aliū clericū pcussisset. ¶ Quanuis autem is qui religionem ingreditur religiosus censeri cum effectu non possit[s]: do nec sit tacite vl expresse pfessus: si qs tū violētas[t] man⁹ in eum iniiciat excōicationis late a canone[v] vinculum non euadit. I dem.

¶ Absolut⁹ pp mortis periculum vel aliud ipedimētum ab eo a quo alias nō poterat: si cessante impedimento se non presentat: cum commode potest ei a quo alias absolui debebat recidit in eandem sniam idem in absoluto qui se debet alicuius conspectui psentare si hoc n̄ faciat. Jo. an.

EOs qui a sententia canonis[x] vel hominis: cū ad illū a quo al's de iure fuerant absoluendi nequeunt, ppter iminentis mortis ar-

a ¶ Scienter. secus ergo si ignoranter: nisi talis esset ignorantia que excusare non deberet. supra de cle. exc. mini. apostolice. s. de postu. c. j. b ¶ A iure. j. e. c. vl.
c ¶ Liberari. ad idē. s. de cle. ex. mi. apostolice. s. e. de re iudi. c. j. & s. eo. c. j.
d ¶ Ineligibilis. & ēt ipostulabilis. s. d postu. c. j. q: violās iterdcm̄ ēt postulari n̄ potest: vt ibi.
e ¶ Cum aliis. amittit ergo potestatem eligendi actiuam & passiuaz & de hoc solet recitari. s. d elec. ne pro defectu.

Quoniam. Ponit dictuz cuius rōnem vrgentez reddit. Do. Et causam reddit & declarat no. p Hostiē. s. eo. permittimus. p quam olim pbabaẗ quod hic diciẗ.
f ¶ Baptismo. post baptismum enim sacerdos vngit chrismate in vertice nō in fronte: quod est solius episcopi. s. de cōsue. quāto. primum patet de cōse. disti. iiij. postquā. & duobus. c. sequē. & c. presbyteris. & c. nullus ministrorum.
g ¶ Que. scilicet baptism⁹ & cōfirmatio.
h ¶ Adultis. idē hodie i penitētia: qd dic vt. j. e. c. vlti.
i ¶ Interdicti. vt. s. eodem secūdo responso. & s. de spon. non ē nobis.
k ¶ Dubium non existit. quasi dicat concesso baptismo & confirmatione tpe interdicti satis ē concessum cōfici chrisma: est ratio: quia vetus chrisma non dz esse vsui: nec de illo veteri chrismate debet quis chrismari: & deponitur sacerdos: qui de illo veteri chrismate vngit baptizatum: nisi in mortis articulo de cōse. dis. iiij. si quis de alio. vnde omni anno in die cene debet chrisma confici: & vetus cremari: de ɔse. dist. iij. litteris. vere ergo isurgit huius decreta. dictuz: quia si tempore interdicti permittuntur sacramenta: quibus vtimur chrismate: & vet⁹ chrisma non debet esse vsui: ergo restat q permissum intelligitur eo tempore die cene chrisma cōficere: quia cōcesso principali & accessorium. de regulis iuris accessorium cum suis concor.

Si cui. Jo. an. diuidit dicens q sunt tria dicta que patent. Do. Approbaẗ quod no. Inno. & Hostien. s. e. sacro.
l ¶ Interdict⁹. ab homine vel a iure supra eodem sacro. supra codē. c. i. §. si quis. & supra eo. li. de priui. episcoporum. cum si.
m ¶ In ea. ergo secus si extra eā: & hoc no. etiam. s. ubi dixit i ipsa. si igiẗ sub aere uel sub tētorio uel i domo puata celebret uel cōcelebret forte celebrātib⁹ cū altari viatico: ut. s. de priui. de his: & s. e. ti. e. li. c. vlti. irregularis nō erit.
n ¶ Cimiterio. sicut ergo interdicta ecclesia interdicū est cimiteriū: supra. e. si ciuitas. in fi. ita interdicto mihi ingressu ecclesie & cimiterij ut hic: nec hic distinguendum credo an cimiteriū sit cōtiguum uel nō ut ibi distinguiẗ: quia illa distinctio hz locum vbi res iterdicitur. s. ecclesia quia res ecclesiastica contigua ipsi ecclesie interdicte est interdicta: ut ibi: sed ubi refertur interdictum ad hominē ut h: quid ad eum an cimiterium nō sit cōtiguū uel sit: & per hoc illuderentur censure si posset in isto: licet non in illo cimiterio sepeliri.
o ¶ Sequētem. ista ergo paria quo ad hoc: sicut quo ad id. s. e. c. i. & s. e. statutuz: cum si. & ɔcor. ad hoc. s. de appel. ad hec qm̄. Et intelligas pprie de suspensione ab igressu ecclesie vel diuinoruz vt sonat lr̄a: qa in suspēsione a tpalib⁹: puta igressu possessionis vel pomerij: vel interdicto aque & igni nō haberet hoc locum. ff. de appel. l. nō tm̄ talium. n. suspensionū vel interdictoꝝ effectus bene suspenditur p appel. sequentez nisi esset casus in quo dānatum publice interesset statim puniri. ff. eo. cōstitutum. Quid in suspensione a beneficio. de hoc per Inno. & Hosti. in predi. decre. ad hoc qm̄. & placuit Inno. q in omni suspēsione ecclesiastica nō suspendat appellatio. Hosti. distinguit: aut suspenditur a beneficio: & tūc cum ipsum beneficiū spūale sit vera est hec opinio aut suspenditur a pceptione beneficij de qua constat q est tpalis: & tunc bene suspendet appellatio eius effectum: idem secūz cū si dicat suspendo te a prebenda: secus si dicat suspendo te a canonia: quia illa spiritualis est: satis videretur per hanc decre. q suspensio a beneficio hec releuetur p appellationem sequētem: cum hic dicat ab officio & ab ingressu ecclesie &c. si idem esset etiam in suspensione beneficij hoc expressisset: puto igitur solum in his mere spiritualibus per que ligatur anima: decre. hanc locum habere.

Religioso. Sunt duo dicta. Secūdū ibi. quāuis. Do. Prima ps declarat decre. s. e. cum illorū. ver. q si clericus. Secunda reprobat qd no. Inno. & abb. s. de reg. statuimus. & approbaẗ qd ibi: no. Hostien. s. e. c. ij.
p ¶ Eo casu. puta quia leuiter percussit. supra eodem peruenit. vel est debilis vel delicatus. s. codez mulieres. & c. ea noscitur vel ē eger: vel in mortis articulo. s. eod. q de his uel habet inimicitias capitales. supra. eo. decetero. idem in similibus.
q ¶ Exhiberi contrarium videbatur per decre. predictā cū illoruz. vbi diciẗ q si clericuz percusserit secularē nō nisi p sedē apostolicā: vt scādalū euiteẗ absolutionis bñficiuz poterit pmereri: vnde videbaẗ q indistincte monachus pcutiens clericuz absoluēdus esset a solo papa ppter scādalum quod est cuz mōachus clericū pcutit. cū dignior sit cer⁹ clericoꝝ. xvj. q. j. legi. hz ter. ille sane debet intelligi hz determinationem huius decre. nec. n. p eo q monachi sunt debet eoruz cōditio eē deterior. xvj. q. j. sunt nōnulli. in fi. Et puto q si monachus nō habet vn̄ vadat. & monasterium etiā pauperrimuz sibi puidere nō pōt: absoluet illū episcopus eo iure quo absoluit inopes. s. e. c. q de his.
r ¶ Clerico. supple vel laico.
s ¶ Non possit. & ob hanc cām dicebāt Inno. & abbas cōtrarium i predicta decreta. statuimus. & pro eis facit lex. ff. de statulibe. l. statuliber. vbi statuliber q̄ facit medio tēpore fac vt seru⁹ nō vt liber: sz ɔtrariū ē vex vt h. nec ob. q cras poterit laicari: q: idē in clerico seculari i minoribus ordinib⁹: & ptērea tūc est ecclesiastica psona. xvij. q. iiij. qsqs.
t ¶ Violētas. idez puto si volentes: i casu. s. e. ɔtingit. i.
v ¶ Canone. xvij. q. iiij. si qs suadente: quo priuilegio etiam interdū gaudet clericus cōiugat⁹. s. e. li. de cle. cōiu. c. vno.

Eos qui. Sūt due ptes q̄ patēt. Secūda ibi: idez. Do. corrigit no. p Ber. & alios. s. eo. decetero.
x ¶ Canonis. multi sunt casus i qb⁹ ē qs excōicat⁹ a canōe: & qdam. s. xxxi. icluduntẗ p ɔstitutōes hui⁹ sexti libri quos h oēs ordinatī enumerabo. Primus. s. e. li. de ele. vbi piculū. §. nōnulli. Secūdus. e. c. §. q si pmissa. Tertius. e. ti. sciāt cūcti. Quart⁹. e. ti. generali. Quintus. e. ti. fundamēta. §. si sec⁹. Sextus. e. ti. indēnitatib⁹. §. postremo. Septim⁹ d offi. deleg. c. vlt. §. ps vero. Octauus. s. d his q̄ vi metusue cā fi. ca. vlt. Nonus de iudi. mulieres. Decim⁹ de re iudi. ad apostolice. i fi. Undecim⁹. s. de reb⁹ eccle non alie. hoc cōsultissimo. §. laici. Duodecim⁹. e. ti. [illegible] Tertiusdecimus de reli. domi. c. vno. Quartusdecim⁹ de cēsi. pcp. §. qui vero. Quintusdecimus de immu. eccle. c. clericus. §. nos igitur in fi. Sextusdecimus. ea. decre. ver. platis i fi. isti duo hodie sunt sublati p cle. de imu. ec. quoniā. Decimusseptimus eodem titulo quoniam. Decimusoctauus eodem titulo. c. vltimo. Decimusnonus. s. ne cleri. vel mona. c. ij. in prin. Uicesimus. e. c. in fi. Uicesimusprim⁹ de here. c. ij. i. rn̄so. Uicesimussecundus. e. c. ij. rn̄. sed potius credo illum canonez ferende sententie: vt ibi dixi. Uicesimustertius. eo. titu. vt inquisitionis in fi. Uicesimusquartus de scisma. ca. vno. ver. omnem. Uicesimusquintus. eo. ti. ver. & nihilominus. Uicesimussextus de homi. pro humani. ad fi. Uicesimusseptimus de iniuriis & dāno dato. c. vno. Uicesimusoctauus de penis: felicis. §. presenti. Uicesimusnon⁹ eo. c. ad fi. Tricesimus. s. eo. quicūqz. Duo autem includuntur per hanc decre. q de iure veteri non erant vt notatur. s. eo. decetero. casus quem habuimus. s. e. c. proximo. & quem habebimus. j. c. primo. sunt declaratorij veteris iuris & non nouo iure promulgati: & ideo inter eos non computantur. Quinquaginta tales casus expressos & duos tacitos iductos p cle. no. in cle. j. e. ti. in gl. est sciendum.

a ¶ Legitimũ. aliqua erẽpla posui. s. c. proximo.
b ¶ Decernimus. nõ dicit declaramus: ⁊ sic suo tpe vera fuit opinio gos. Ber. ⁊ Hosti. q dicebãt eũ nõ recidere: dicebat mũ Hosti. hoc ꝓterea multi illudũt cẽsure: vnde prudendum est: mõ igitur est puisum.
c ¶ Idem. s. q̃ in sñiam recidant ipso iure.
d ¶ Hec. scilicet duo superius dicta. s. presentare penitentiarijs ⁊ satisfacere iniuriam passis. Jo. an.

Cum quis. Sunt duo dicta secũdum ibi: si vero: ⁊ vtrũq; subdit rõnẽ sui ibi: cuz rati. scõm ibi: cum quis Do. declarat ⁊ approbat notata per Joan. xvij. q. iij. omnes ecclesie: per Ber. ⁊ Modernos. s. eo. mulieres. Et per hãc decret. exemplificam⁹ regulas. j. de reg. iu. ratuz quis: ⁊ regulam ratihabitionem.
e ¶ Mandato. quid si quis mandauit clericum verberari: ⁊ postea ante manuum iniectionem reuocauit mandatum: demum mandatarius percussit antequã reuocatio perueniret ad eum. In hac questione videtur tenere Ber. s. eo. mulieres: talem esse excommunicatum: ad quod bene facit iura vbi per eum allegata: ⁊ idem per eadem iura ibi tenet Hostien. est tamen argumen. contra. ff. de acquirẽ. heredi. si quis mihi bona ad finem. ⁊. s. e. li. de procu. c. vltimo in fi. Inn. ibi dixit talem excommunicatum non esse: tenetur tamen de culpa de qua alias puniri possit: canon enim dolũ requirit bar. bri. in fi. q̃nũ suarũ veneralium: in questione q̃ incipit aliquis mandauit dixit q̃ talis quo ad deum non tenetur: tamen quo ad ecclesiam excommunicatus est. quod verum videtur.
f ¶ Clericuz. large sumit vt. xij. q. j. duo sunt.
g ¶ Tuo noie. puta tui cõtemplatione seruitor vel amicus tuus clericũ q̃ tibi iniuriã realẽ vel verbalez sluterat percussit: quem tu postea ratũ habendo receptasti ⁊ magis amicũ habuisti. Sed qd dices retento ꝗ themate: si ille amicum vel seruitorem talem non receptauit: vel illum expulit: nec per alia exteriora potest apparere q̃ ratum habuerit: ꝗ mõ in veritate ratum habuit in corde: dixit Hostiensis. s. e. mulieres: talem quo ad deum cẽ ligatum: nõ mõ quo ad ecclam militantem: q̃ nõ iudicat de occultis de sumo. sicut nobis. ⁊. s. e. a nobis. ij.
h ¶ Incurris. ex ratihabitione predicta: dico ergo eum excõmunicatum ex nunc. s. ex quo ratum habuit: nõ ex tunc quo fuit facta iniectio. lz. j. dicatur ratihabitionem retrotrahi qz satis trahitur ad tẽpus ãterius: cũ ex facto anteriori ligat: lz ex nũc. n. sentẽtia excõicationis trahitur retro: sicut alie sententie. s. eo. lz: que statim ligat: aut nõ ligat nec suspendit effectum suuz. s. de appel. pastoralis. ⁊ facit quod dixi. s. eo. venerabilibus in glo. post diffinitiuam. Jo. an.
i ¶ Cõparari. vt. j. de reg. iur. ratihabitionem ⁊ dic vt ibi notatur.
k ¶ Non sit facta. puta inimicus inimicum sibi clericum percussit: ego gaudeo: ⁊ forte illum postea recepto ⁊ illi cõmunico.
l ¶ Gestum. j. de regu. iur. ratum quis: ⁊ dic vt ibi.

Alma mater. Potest diuidi in quattuor ꝑtes. In prima premittit penitum vsqz ibi. sane. In secunda in qua tractat de sacramento penitentie: quõ ⁊ qbus sit exhibendum tẽpore interdicti: vsqz ad. §. adijcim⁹. Jbi tertia: vbi tractat quomodo diuina officia sint illo tpe celebrãda: vsqz. ad. §. ceterũ. Jbi quarta ⁊ vltima in qua quo ad cetera seruari ꝓcipit interdictum ⁊ ꝓuilegia ꝗ reuocat. Jo. an. Sed Jo. mo. diuidit in septẽ partes facit. n. de icõa tres ⁊ de terna duas. Do.

ticulum aut aliud impedimentuz legitimũ[a], ꝑ absolutionis bũficio habere recursum: ab alio absoluũtur: si cessante postea periculo vl impedimẽto huiusmodi se illi a quo his cessantibus absolui debeant quãcito cõmode poterunt cõtempserint pũitare: mãdatum ipsius super illis pro quibus excommunicati fuerãt humiliter recepturi ⁊ satisfacturi: ꝓut iusticia suadebit decernimus[b] ne sic censure illudãt ecclesiastice in eandem sñiam recidere ipso iure.
¶ Idez[c] statuimus de his qb⁹ cũ a se. apo. vel a legatis ipsius absolutionis beneficium a quibusuis sententijs cõsequunt iniũgitur: ut ordinariorum suoꝝ vel alioꝝ quorũlibz suscepturi penitentiam ab eisdez se conspectui repræsentent ⁊ passis iniuriam seu his quibus ꝓp hoc obligati existũt satisfactionem exhibeãt cõpetentez: si hec cũ ꝓmũ cõmode poterunt non curauerint adiplere.

I Dem.

¶ Si percussionem in clericum sine meo mandato tamen noie meo factam ratam habeam excõicatus sum: secus si meo nomine non sit facta. Jo. an.

Quis qs absqz tuo mandato[e] manus iniecit i clericum[f] tuo[g] noie violẽtas: si hoc ratum habueris: excõicationẽ latam a canone incurristi[h]: cuz ratihabitio retrotrahatur: ⁊ mandato debeat comparari[i]. ¶ Si vero iniectio eadem tuo nõmine non[k] sit facã: tunc licet pecces ratã hũdo eandẽ non tũ propter hoc excõicatiõis vlli⁹ vinculo inodaris. ¶ Cũ qs ratum habere nequeat: qõ eius nomine non est gestum[l]. I Dem.

¶ Corrigit hec decreta. in quibusdam ius vetus vt infra patebit: ⁊ dicit hoc tempore interdicti etiam sani ad penitentiam admittunt nisi sint excommunicati: qui non nisi in mortis articulo admittẽtur: vl cautam dederunt iterdicto: qui nõ admittentur: nisi satisfaciant: vel cauant prout possunt. Jtem illo tempore misse ⁊ alia diuina officia sub pena distributionum: sicut prius in ecclesijs celebrant iannis clausis plãe sine excommunicatis interdictis: ⁊ sonitu campanarum: et quater in anno alte cum campanis et iannis apertis celebrã possunt: ⁊ exclusis excommunicatis interdictos admittere: ita tamen q̃ hi propter quorũ excessum latum est non appropinquent altari in ceteris seruãdum est interdictum: ⁊ reuocata sunt ꝓuilegia vltra id quibuscunqz cõcessa. h. d. Jo. an.

Alma mater ecclesia plerunqz nõnulla rationabiliter ordiat. ⁊ cõsulte: que suadente subiectorũ vtilitate postmodũ consulti⁹ ac rõnabilius reuocat: in meliusue commutat[m]. ¶ Sane a nostris dudum fuit predecessoribus constitutum: ut in terris seu locis ecclesiastico supositis iterdicto: nulla certis casib⁹ ⁊ sacramentis[n] exceptis diuina celebrentur officia vel ministrentur ecclesiastica sacramenta. ¶ Quia vero ex distinctione huiusmodi statutorum excrescit indeuotio populi: pulluant hereses: ⁊ infinita pericula animarũ insurgunt[o]: ac ecclesijs sine culpa[p] earũ debita obseqa subtrahunt cum fratribus nostris deliberatione habita super his diligenti concedimus: q̃ tempore interdicti ab hoie vel a iure[q] plati non tantummõ morientes: sed ẽt viuentes tã sani[r] etiam q̃ꝫ infirmi ad penitentiam que ꝓpter pronitatem ⁊ facilitatem hoium ad peccandũ[s] summe necessaria est licite admittãtur[t]: dũ

m ¶ Cõmutat. qz fm varietatem tempoꝝ statuta expedit variari. s. de cõsan. ⁊ affi. non dz. ⁊ optie. lxiij. di. §. veruz. nã etiã ꝓuilegium reuocat cũ tẽdit ad noraz. s. de deci. suggestuz. Et no. q̃ raro inuenies et forte nũq̃: saluo eo q̃ dixi. s. de here. ꝗ xpianos. q̃ cõstitutio boni fa. reuocet ius antiquũ: qn verba exprimat q̃ hoc denotent vt vides hic. ⁊. s. de rescrip. statutum. s. de ꝓcess. pbẽ. c. ij. de cens. felicis. lz hoc non sit necesse: vt. s. eo. li. de cõsti. c. j. ẽ tamen vtile: vnde non debemus esse faciles ad dicendum ꝓ suas cõstitutiones vetera iura esse correcta vbi id non exprimit: qa si hoc intenderet i illis expressisset: vt in istis ad hoc. s. de celebra. mis. cum marthe. ver. Jo. cum suis concor.
n ¶ Sacramentis. permittebatur enim baptisma parvulorum penitentia morientium ⁊ viaticum confirmatio in fronte. s. ó spon. non est nobis de peni. ⁊ remis. q̃ in te. s. eo. responso: permittebatur etiã cõfectio crismatis. s. e. qñ. ⁊ celebratio misse semel in septimana ꝓ conficiendo corpore christi pro infirmis. s. eo. permittimus: tenet ẽt matrimonium cõtractum tempore interdicti cum teneat etiam contractum ab excõmunicato maiori. s. de eo qui ducit in ma. quã pol. per adul. significasti. lz enim illud sit sacramentũ non tamen sic confertur gratia per illud: sicut per alia: de hoc. i. q. i. quicquid.
o ¶ Insurgunt. ⁊ omnibus his fuit prudendum. s. de consti. c. ij. de sepul. ca. j. audiui de quodam loco in marchia q̃ tãto tẽpore steterat iterdictum q̃ facta relaratione hoies illi⁹ loci. rrr. ⁊ rl. an. qui nũquam audiuerant missam videbant presbyteros celebrantes.
p ¶ Sine culpa. q̃ regulariter esse nõ dz. j. de reg. iur. sine culpa. cum suis concor.
q ¶ A iure. pone exẽplũ. s. e. li. de elec. vbi piculũ. §. ciuitas. de cẽsi. q̃q̃. ó imu. ec. clericis. s. e. de vsur. c. j. de penis. c. vltimo
r ¶ Sani. vide q̃ verificatur hic falsa opinio quã posuerat gos. s. de spon. non est nobis: in fine. vbi dicit textus penitentias morientium. dicebat gos. ⁊ etiam viuorum: quoniam nulli deneganda est penitentia: allegat de peni. ⁊ remis. q̃ quidam de pe. distin. vlti. c. vlt. prophetauit: ⁊ suo tempore falsum dixit lz hodie per hanc decre. sit verum.
s ¶ Ad peccandum. quia proclinus est cursus ad voluptatem ⁊ natura imitatrix est vitiorum. xx. q̃ne. iij. proclinus: ⁊ omnis etas ab adolescẽtia prona est ad malum. xij. questione. j. omnis etas. ⁊ natura humana facile labitur ad delicta in auten. de monachis. §. si vero his. colla. j. vnde est pñia secunda post naufragium tabula qua sustinemur post casum. de pe. distin. j. secunda naufragium. et post baptismum: qui lapsus fuerit in peccatum per eam reparatur. s. de summa trinitate firmiter ad fi.
t ¶ Admittãtur. sed nunquid talibus sanis post pñiam dari posset eucharistia: ⁊ videt q̃ sic: cum ipsa per pñiam intelligat. s. de pe. ⁊ remis. q̃ i te. Sed dic ꝗ: naz lz eo casu per pñiam intelligatur viaticum vt ibi: non tamen simpliciter eucharistia nam ista est regula a canone tradita q̃ nulli penitenti est denegandum in morte viaticum. l. dist. penitentes in fi. lz igitur eucharistia vt viaticum eo tempore ꝓmittatur in his qui sunt in via huius seculi: non tamẽ sanis reperio ꝓmissuz: ⁊ aliquitari stabo: ⁊ dicam ꝓhibitum. C. de appel. precipimus. ad hoc. j. §. prox. i fi. vbi dicit solũmodo. Jo. an.

a ¶ Articulo. tunc. n. ipsi penitentes absolui possent a sacerdote et si tale esset excõicationis genꝰ: ꝙ nõ possent absolui: nisi a papa. xvij. q. iiij. si qs suadente.

b ¶ Idoneã ergo nõ nudã sed pignora vel fideiussores. C. de ver. sig. sancimus.

c ¶ Iurauerit. ad idẽ. s. de dona. iter. vi. ⁊ vr. p vsas. C. de epi. ⁊ de. auẽ. generali ter.

d ¶ Relaxatio. facit ad ea que no. de pe. ⁊ re. ꝙ in te. in fi. igitur si is propter cuius culpam latuz est interdictuz satisfacere vult tollet tur interdictum si nõ ꝓpter eiꝰ culpam sed alterius ipse punit: eius satisfactio non requirit. s. e. si snia. §. i. si aũt culpabilis fuit: puta cõsiliarius: vel auxiliarius: lz tollatur cautio ⁊ iniũgatur penitentia non relaxabit interdictum.

e ¶ Ecclesijs. non intelligas de ecclesijs iterdictis: sed sitis i loco interdicto: qõ patet. s. §. i. ibi terris seu locis: ad idez. s. de vbo. signi. cum in partibꝰ: sic etiam loquitur. s. de pe. ⁊ re. ꝙ in te. de priuile. ꝙ nonnullis ibi cum commune terre fuerit interdictum.

f ¶ Monasterijs. ⁊ nomine ecclesiarum intelliguntur monasteria. liiij. dist. §. hac auctoritate.

g ¶ Sicut prius. hoc statim determinat p sequentia.

h ¶ Interdictis. quid de non interdictis videretur a contrario ꝙ eis presentibꝰ possit celebrari: sed dic contrarium: qz interdicto loco oibus interdictum intelligitur ibi audire diuina nisi super hoc sint priuilegiati: ⁊ videtur expressum. s. eo. li. de priuile. lz. que decre. etiaz videt superflua per istam: sed dic vt dixi in prin. immo si decre. illa intelligeretur de priuilegio iuris cõis puta dato hodie per hãc ꝏ cre. ibi esset casus.

i ¶ Tribuũtur. ⁊ illis tantũ non alijs tribui debent: ⁊ cõsuetudo cõtraria nõ valet. s. e. li. de le. non ⁊ esi. c. vno.

k ¶ Assumptionis. no. termina tam altercationem querentium quod est solennius festum an festum assumptionis: an festum natiuitatis virginis gloriose: habet enim ecclesia ꝙ sit celebrius festum assumptionis vt hic vides. Sed in his festiuitatibus quãtum poterit celebrari: dic ꝙ in vigilia festi ad vespas: quia tunc quo ad officiorum celebrationez incipit dies. lxxv. distin. qõ die. ⁊. s. de ferijs. c. ij. ⁊ credo ꝙ continuare poterũt officium vsqz ad vesperas festiue diei inclusiue: cõpletorium autem ⁊ reliqua post vesperas cãtare nõ poterunt fm hanc formam per iura predicta.

l ¶ Appropinquent. vberiorem gratiam igitur habebunt qui non peccauerunt ꝗ hi qui peccauerunt: ⁊ merito: nam ⁊ speciale est in hac snia contra rationem iuris ꝙ alius pro alio puniatur. s. de iur. ⁊ damno dato. c. vno.

m ¶ Concessis. erant fratres minores predicatores ⁊ quidam alij priuilegiati vt certis suis festiuitatibus celebrare possent tempore interdicti: interdum vsqz ad octauas. hec ⁊ similia priuilegia sunt reuocata. et puto etiam per hec verba generalia reuocatum priuilegium templariorum ⁊ hospitalariorũ: quo in eorum iocundo aduentu semel in anno aperiebatur vna ecclesia in loco tempore interdicti: ⁊ celebrantur diuina. s. de priu. vt priuilegia ⁊ intelligas de prioribus priuilegijs que respicit hec constitutio: non de posterioribus: cum sibi vel successoribꝰ legẽ imponere nõ potuerit: lz iudicare potuisset. s. eo. li. de rescrip. c. v. C. de legi. digna vox. de elec. Inotuit.

tũ excõicati nõ fuerit: quos admitti ꝓterq̃z ĩ mortis articuloᵃ nolumꝰ ad eandem. ¶ Illis etiam propter quoꝝ culpam dolũ vel fraudem lata est snia iterdicti: vel q ad perpetrandũ delictũ: cuius occasione ipz iterdictum ẽ latum ꝓbuerũt auxiliũ ꝛsiliũ vel fauorem: nisi ꝏ ipso delicto si sint tales ꝙ id facere valeant prius satisfecerit: vel de satisfaciendo idoneãᵇ dederint cautionẽ: aut si satisfacere nequeunt vl'hmõi cautionem prestare iurauerit[c]: ꝙ cũ poterunt satisfacient: ⁊ ad satisfactionem huiusmodi p eum vel per eos qui facere ipsam debẽt ⁊ pũt prestãdam dabunt consiliũ ⁊ auxilium ac iuxta posse suum fideliter laborabunt: non est penitentie beneficium aliquatenꝰ ꝛcedendũ. ¶ Nec tunc etiaz quo ad istos vel alios qui circa hoc minime deliquerũt: vbi ciuitas vel locus alius seu vniuersitas iterdicti existunt: faciẽda est relaxatioᵈ iterdicti: sz est eis solũmõ iniũgẽda penitẽtia salutaris. ¶ Adijcimus ꝓterea ꝙ singulis diebꝰ i ecclesijsᵉ ⁊ monasterijsᶠ misse celebrentur. Et alia dicantur diuina officia sicutᵍ prius: submissa tñ voce ianuis clausis excõicatis ac interdictisʰ exclusis et campanis ẽt nõ pulsatis: ⁊ tã canonici q̃z clerici ecclesiaꝝ qbꝰ distributiones quotidiane illis q horis iter sunt canonicis tribuuntur[i]: si ad officia nõ venerit supradicta: distributiones easdem amittãt sicut iterdicto perderent non extante si diuinis officijs nõ adessent. ¶ In festiuitatibus vero natalis domini pasce ac pẽthecostes ⁊ assumptionisᵏ virginis gloriose cãpane pulsenẽ: ⁊ ianuis aptis alta voce diuina officia solẽniter celebrentur: excõicatis prorsus exclusis: sed interdictis admissis quibus ob reuerentiaz dictarum solẽnitatũ: ⁊ vt ipsi ad humilitatis gratiam ⁊ reconciliationis affectũ facilius inclinenẽ: prefatis diebus participationem permittimus diuinorũ: sic tamen ꝙ illi propter q̃rum excessum interdictuz huiusmodi est prolatuz altari nullatenus appropinquent[l]. ¶ Ceteris que circa obseruationem interdictorum a nostris sunt predecessoribus instituta in suo robore duraturis: nõ obstantibꝰ qbusuis ꝓuilegijs ecclesijs monasterijs ordinibus religionibꝰ seu personis ecclesiasticis secularibꝰ vl' regularibus exẽptis ⁊ nõ exemptis sub quauis forma vl'expressiõe verboruz ab ap. sede cõcessisᵐ: q̃ ꝛtra tenorẽ presentis cõstitutionis nulli volumus suffragari: cũ quibuslibet tam secularibꝰ q̃z regularibus sufficere debeat: vt tempore interdicti modo premisso diebus celebrẽt supradictis.

Rubrica de verborũ significatiõe.

I Mno. iiii.

¶ Declarat hic Inn. qd significet verbum priuilegij: recepimus vos ĩ proprios filios ecclesie romane: ⁊ quis locus dicatur esse desertus. b. d. Io. an.

Qniens ⁊ infra. Per[n] illa verba priuilegij ĩ speciales ⁊ ꝓprios ecclesie romane filios vos recepimus: dictos fratres exẽptos nõ intelligi: ⁊ ipsos ex illo in ꝓprios ecclesie filios fuisse receptos: ꝙ ab alio q̃z a romão pontifice: vel legato ab eiꝰ latereᵖ destinato interdictiᵍ vel excõicari a quoquã ñ valeant ꝏ claramꝰ. ¶ Illũ locũ desertum ĩ p̃missis itelligimus qui nõ habitatus penitꝰʳ neqz cultus fuerit: vel vltra memoriam hominum fm indulgentiam lucij est sub saracenorũ potestate ꝏtentusˢ: censentes ecclesias in talibus desertis locis a fratribus ipsis constructas: seu etiam construendasᵗ in eo plena libertate gaudere: vt secundum indulgentiam lucij: nihil ab ipsis legis diocesaneᵛ nomine valeat per episcopos exigi: que fm priuilegium alex. non possunt interdicto seu excommunicationi supponi: quas in locis huiusmodi dici fratres habeant potestatem petitaˣ a sedeʸ apostolica licentia construendi easque cum suis plebibus per suos clericos idoneos gubernent: qui ratione plebiuz examinandiᶻ episopis presententur vt ab eisᵃ curam recipiant animarum: plebes episcopis sint subiecte[?].

¶ Ceterum dicti fratres de laboribus: et noualibus si quos proprijs manibus aut sumptibus excolunt: et alijs bonisᵇ sibi a deo prestitis conuentibus clericorum

eo. li. de rescrip. c. v. C. de legi. digna vox. de elec. Inotuit.

Qniens Ista decretalis diuiditur in quinqz partes. Primo declarat quid cõferat priuilegium filiationis. Scõo ibi illum. quis locus dicatur desertus. Et circa ecclesias talium locorũ q̃tuor articulos declarat. Tertio in. §. ceterum. diffinit articulum decimarũ. Quarto ibi ĩ alijs fit reseruatio iuris episcopalis ⁊ parochialis. Quinto ibi per declarationem. fit ꝓtestatio de iure vtriusqz. Do.

n ¶ Per illa verba. q̃si dicat possẽt illi hẽ alia ꝓuilegia per q̃ essent exẽpti sz p ista nõ sunt: ẽ. n. q̃daz declaratio p quã non preiudicatur alijs defensionibus vt dicunt in fine.

o ¶ Nõ intelligi. idẽ hõs. s. de priuile. si papa. §. similiter ⁊ vide. ĩ. de hoc ĩ glo. sed sunt ꝓuilegiati.

p ¶ Latere. no. igit differentiaz iter legatos de latere ⁊ reliquos ad idẽ. s. de of. leg. c. pe. ⁊. s. e. crit c. i. satis ẽ ergo ꝏ ꝙ verba aliqd ꝏferant ⁊ aliqd operant. s. e. tit. abbate.

q ¶ Interdici. satis puto idẽ ĩ suspẽsione cũ illa sit quoddã iterdictum: ⁊ oia ea cõtinent sub appellatione cẽsure. s. e. ti. querenti. Et qõ dicit a quoquaz itelligo ẽt ordinario: nec obstat. s. eo. li. de ꝓui. ne aliq: qz vt ibi dicit illa decre. non habet locũ in religiosis quibus cõcessum ẽ priuilegiũ tale rõne loci vel ordinis. ad idez. s. ꝏ priuile. c. i. §. in eos.

r ¶ Penitus. s. qz non ẽ memoria ꝙ habitatꝰ vel cultus fuerit a xpianis vl' saracenis: ⁊ idẽ in sequenti casu. s. ꝙ habitatus vl' cultus fuerit. s. a saracenis nec est contrarij memoria. s. ꝙ a xpianis fuerit habitatus vel cultus.

s ¶ Detentus. s. de re iudi. abbate. eo. li.

t ¶ Cõstruendas. petita licentia a papa: vt. ĩ. ver. quas in locis.

v ¶ Diocesane. ẽ ler diocesane: ⁊ ler iurisdictionis de qbus plene no. r. q. ĩ. I summa. ⁊. s. ꝏ of. or. dilectus. subeunt ergo lege iurisdictionis: ꝓter id q̃ sunt exempti p priuilegium alex. vt sequitur.

x ¶ Detenta: intelligas et obtenta: ꝛsidẽter aũt postulent: qz illam obtinebunt. s. eo. li. de cẽsi. romana. ver. si vero.

y ¶ A sede. aplica. alias sufficit licẽtia diocesani: de ꝛsecra. distĩ. i. nemo ⁊ ꝛcordat ad hoc. s. de ꝓuile. auctoritate: vbi quo ad hoc distinguit inter loca erẽpta ⁊ nõ erẽpta.

z ¶ Exaiandi. ne ad aiaꝝ regimẽ ꝓmoueantur indigni: cũ hoc casu ꝓmotori sferak pena. s. de ele. nihil. ẽ. n. ars artiũ regimẽ animarũ. s. de eta. ⁊ q̃li. cuz sit.

a ¶ Ab eis. s. diocesanis epis.

? ¶ Subiecte. ꝛcordat. s. ꝏ ꝓben. ĩ lateranẽ. ⁊. c. de monachis ⁊ eo. li. ⁊. c. ti. c. i. s. de priui. cũ ⁊ plãtare. §. cũ ĩ ecclijs: ⁊ tales rectores sic instituti sũt perpetui vicarj: nequeũtes absqz causa rõnabili remoueri. s. e. li. de capel. mona. c. i.

x ¶ Bonis. vndecũqz proueniãt: licite ñ acqui-

nõ ꝓuilegia ꝙ ꝛcordat ꝓ ꝛsuetudo